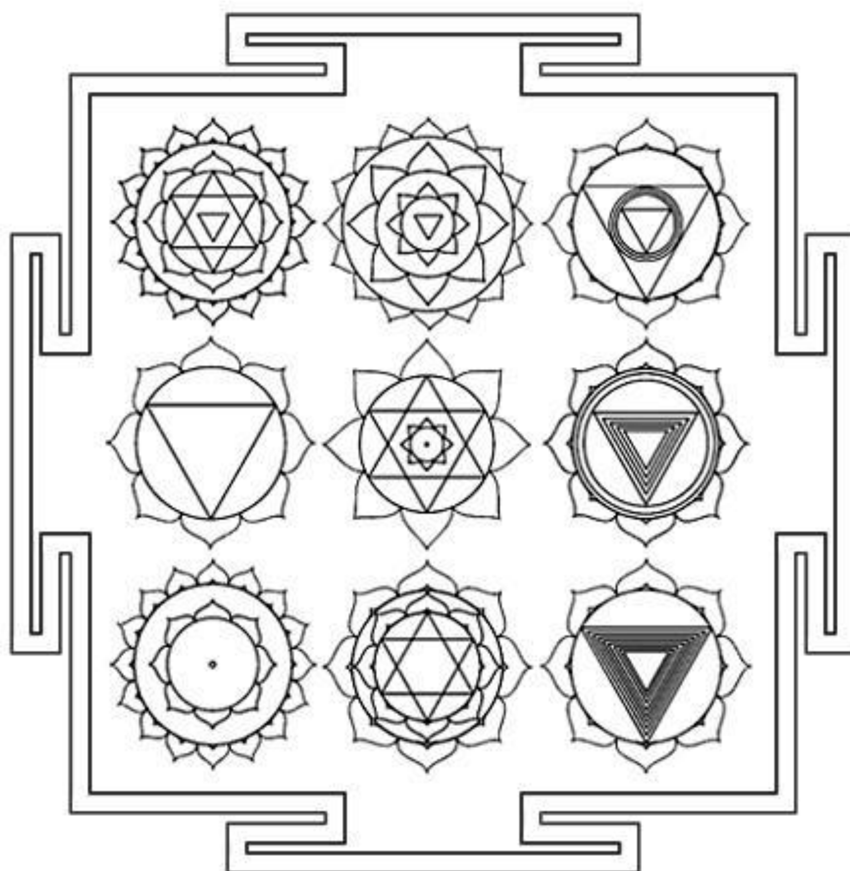
Răzvan Alexandru PETRE

Cele 9 MAHA VIDYA

Eseu despre Marile Puteri Cosmice Feminine

Ediţia a doua, revizuită

SPIRITUS.RO
BUCUREŞTI, 2014

Prima ediţie: Braşov 2011

Colecţia YOGA ŞI SPIRITUALITATE

CELE 9 MAHA VIDYA
eseu de ştiinţă spirituală

CUPRINS

①

GENERALITĂŢI DESPRE PRACTICA SPIRITUALĂ

Deşi Spiritul şi Conştiinţa umană sunt strâns conectate, totuşi între ele există o diferenţă importantă. Din această distanţă rezultă în mod firesc şi procesele care trebuie urmărite de omul doritor să evolueze spiritual:

1. Apropierea Conştiinţei de viziunea globală a Spiritului;
2. Smerirea omului în faţa Inteligenţelor spirituale care guvernează universul şi invocarea ajutorului Acestora.

Putem vorbi despre Spirit la toate cele 3 persoane. Astfel, la persoana I, Spiritul poate fi realizat prin introspecţie meditativă; la persoana a II-a, Spiritul poate fi primit prin comuniunea dintre om şi un Spirit înalt; iar la persoana a III-a, Spiritul poate fi descris în mod obiectiv de către Ştiinţa Spirituală.

În istoria umanităţii se pot distinge două mari variante de căutări spirituale de nivel înalt. Amândouă pot duce, în final, la aceeaşi realizare divină supremă. Iată-le:

1. Varianta internă, introspectivă.

Maeştrii acestei căi consideră că singurul obstacol în calea atingerii Adevărului şi realizării spirituale este mintea. Noi, oamenii, privim realitatea prin filtrul impresiilor subconştiente, nu aşa cum este ea – o colorăm cu prejudecăţi şi emoţii. Scopul spiritual este întoarcerea conştiinţei la sursa ei luminoasă, pentru a percepe realitatea fără prefabricatele mentale distorsionante.

Este o cale directă, cu o teorie foarte simplă, potrivită pentru oamenii care se simt dezamăgiţi de iluzia în care îi menţin simţurile, gândurile şi trecutul lor. Ei se simt dezgustaţi de sclavia omului în faţa condiţiilor exterioare, care îl bombardează senzorial şi îi comandă reacţiile. Singurele noastre momente de pace sunt cele din timpul somnului fără vise. Adeptul încearcă să aducă în câmpul conştiinţei liniştea mentală din acea stare, păstrându-şi însă vigilenţa. Pentru el, discuţiile despre „DUMNEZEU" nu sunt decât un alt obstacol pus de minte în calea realizării autentice. În momentul atingerii Adevărului, percepţia este foarte vie, directă, multidimensională, cu mult peste posibilităţile secvenţiale ale minţii de a o explica. Pe această cale merg, printre alţii, budiştii şi vedanticii (jnana-yoga).

Deşi mintea nărăvaşă este considerată un obstacol, aceeaşi minte, disciplinată şi liniştită, este cea care îi oferă adeptului iluminarea spirituală.

2. Varianta externă, religioasă.

Conţine o multitudine de căi, adecvate oricărui suflet, indiferent de nivelul şi experienţa sa spirituală. În această variantă, sufletul uman, egotic este pus faţă în faţă cu DUMNEZEU, farul suprem, a cărui Lumină o caută adeptul să îl călăuzească în viaţă. Aici omul trebuie să îşi armonizeze gândurile şi intenţiile cu Voinţa Divină Atotştiutoare, Atotputernică şi Atotiubitoare. Se dă o mai puţină importanţă fineţurilor psihologice şi mai multă, comportamentului moral. Religiile şi Ştiinţa Spirituală conţin foarte multe cunoştinţe folositoare despre universul spiritual, unde putem găsi sprijin şi inspiraţie. Fiinţa Supremă, Creatorul lumii, Păstrătorul tainelor, Eliberatorul de suferinţe - DUMNEZEU este invocat şi adorat ca idol şi model, alături de alte personalităţi spirituale (sfinţi, avatari, maeştri, zei, mesageri divini etc).

Oricare om poate prefera una sau cealaltă din cele două variante spirituale. Ele sunt complementare, în sensul că abordează câte o faţetă diferită a realităţii complexe. Pentru că viaţa omului de azi este complicată, putem folosi, pe rând, metodele amândurora, după cum suntem inspiraţi într-un moment ori perioadă de viaţă. Important este să ne păstrăm entuziasmul căutării spirituale, fie că urmăm exclusiv una din căi (de exemplu, într-un ashram sau mânăstire), fie că le combinăm armonios şi înţelept în viaţa modernă (de exemplu, meditaţia contemplativă alături de rugăciunea la biserică).

După cum lesne observăm, societatea actuală nu promovează apropierea omului de spiritul său, elevarea sufletească, ci dimpotrivă, coborârea în animalitate şi robotizarea sa. Ca o contrareacţie firească, astăzi, mai mult ca oricând, numeroase şcoli, din toate colţurile lumii, îşi etalează oferta spirituală. Unele sunt foarte benefice, altele, discutabile. Putem evita înregimentarea într-un anumit cult apelând, pur şi simplu, la informaţiile extrem de generoase din cărţi sau internet, cu care să ne căutăm propria cale personală de autoperfecţionare. Contează aspiraţia noastră sinceră către desăvârşire şi perseverenţa de a scăpa de ceea ce ne trage în jos.

În volumul „Conştiinţa umană, între minte şi spirit” am prezentat o viziune ştiinţifică a primei variante, introspective. În cartea de faţă - „Cele 9 Maha Vidya” - vă veţi familiariza cu o cale minunată din varianta a doua, aparţinând Ştiinţei Spirituale, care este totodată o iniţiere în contactarea unor Spirite foarte înalte.

Răzvan-Alexandru Petre
Braşov, 3 august 2011

②

MAHA VIDYA

CELE 9 MAME DIVINE

INTRODUCERE ÎN MAHA VIDYA

Maha Vidya face parte din ceea ce erudiţii numesc religiile shaktiste ale Indiei. *Shakti* este numele pentru DUMNEZEUL manifestat, prezent în Creaţie, spre deosebire de DUMNEZEUL Transcendent, nemanifestat, numit uneori *Shiva*. Subcontinentul indian cunoaşte foarte multe zeităţi, mai mici sau mai mari, precum şi un amestec uimitor de tradiţii, multor zeităţi fiindu-le atribuite calităţile altora, într-un melanj aproape imposibil de descâlcit.

Discutăm acum despre tradiţia *Dasha Maha Vidya* pentru că aceasta este cu adevărat folositoare din punct de vedere spiritual pentru căutătorul occidental. Ea ne oferă metode simple şi clare de abordare a acestor Zeităţi, precum şi o bogată literatură în legătură cu Ele. Unul din scopurile acestui eseu este cel de a elimina, pe cât posibil, speculaţiile şi înfloriturile specific indiene, dar păstrând esenţa învăţăturii despre aceste Spirite Înalte. Prin urmare, cititorul va beneficia atât din punct de vedere intelectual, cât şi ca abordare spirituală practică modernă.

În limba sanscrită, *Dasha Maha Vidya* se traduce prin „Ştiinţa Spirituală a celor 10”, fiind vorba despre 10 Mari Divinităţi Cosmice feminine. Şi, pentru că vorbim de „ştiinţă spirituală”, vom pune mai presus de respectul pentru tradiţiile religioase respectul pentru adevăr. Trebuie să spunem încă de la început că, de fapt, cele 10 Puteri Cosmice feminine sunt doar 9 la număr! Marea Zeiţă *Tripura Sundari* are aceleaşi caracteristici cu Marea Zeiţă *Kamalatmika*. Dar, cum învăţătura *Maha Vidya* este o colecţie relativ recent sistematizată a vechilor tradiţii, nimeni nu a îndrăznit să precizeze cu rigoare faptul că această Zeiţă este cunoscută sub 2 nume diferite, în zone diferite ale Indiei. Citind descrierea celor două Zeiţe în diverse cărţi, veţi putea confirma o asemănare aproape completă.

Mai există un indiciu suplimentar ce ne justifică afirmaţia. Tot în India a înflorit o altă tradiţie paralelă dedicată celor „9 Zeiţe Primordiale” (*Navadurga*). Ele poartă alte nume şi au un caracter mai popular, bazat mai mult pe legende şi mitologii, nu la fel de erudit precum *Maha Vidya*. Dar, în mare, păstrează aceleaşi calităţi supreme.

Fiecare popor îşi are tradiţiile sale religioase, pe care trebuie să i le respectăm, şi este greu ori chiar nerecomandabil de transplantat idei re-

ligioase specifice altei civilizaţii. În acelaşi timp, omenirea se află în plin proces de coagulare a unei Ştiinţe Spirituale universale, care nu poate face abstracţie de cele 9 Mari Puteri Cosmice feminine, cunoscute de mii de ani în unele zone ale Terrei. Sufletelor însetate de Adevăr şi Iubire divină le este adresat prezentul volum. Cele 9 Mame Divine nu fac parte doar din spaţiul cultural indian, ci rolul lor cosmic le face demne de a fi cunoscute şi adorate de orice om de pe Pământ. De exemplu, Dalai-lama, liderul tibetanilor, practică zilnic „yoga entităţilor superioare”, printre care se numără Zeiţa *Tara* şi contrapartea sa masculină, Zeul *Avalokiteshwara*...

CINE SUNT MARILE PUTERI COSMICE FEMININE?

Privind *yantrele* (desenele simbolice) Marilor Puteri Cosmice, acestea m-au atras magnetic şi am vrut să le cunosc mai îndeaproape. Materialele bibliografice răsfoite nu prea m-au satisfăcut şi atunci am început să meditez la rolul Lor în Univers. Pe parcurs, mi-am dat seama că multe idei prezentate de-a lungul timpului în articolele mele (publicate în site-ul www.spiritus.ro) rezonează cu domeniul Lor de acţiune cosmică. Aşezând *yantrele* laolaltă, parcă Divinitatea devine mai uşor vizibilă şi inteligibilă.

DUMNEZEU este Supremul Creator şi Stăpân al Lumii, iar Zeiţele Cosmice sunt Spirite foarte Înalte create pentru a supraveghea şi conduce Universul conform legităţilor instaurate de El. Ele sunt Spirite de genul feminin, având fiecare în completare un Spirit de genul masculin. Desigur, nu este vorba despre sex aici, ci despre aspectele lor psihologice şi energetice, care sunt înclinate mai mult către natura feminină, constructivă decât cea masculină, războinică. Aceste Mari Zeiţe au nenumărate spirite subordonate care duc la îndeplinire ordinele lor.

În hinduism există mii de zei şi zeiţe la care se închină indienii. Acestea sunt spirite mai mici sau mai mari, mai bune sau mai rele, care şi-au dezvăluit identitatea unor clarvăzători de-a lungul timpului. Ceilalţi oameni au preluat orbeşte informaţiile despre ele şi le-au mai îmbogăţit, transformându-le în icoane şi superstiţii ce populează actualmente bogatul panteon religios local. Nu cred că este cazul să ne risipim timpul cu amănunte despre zeităţi secundare, ci să ne focalizăm atenţia pe adevărurile de cel mai înalt nivel şi de cea mai mare importanţă.

Marile Puteri Cosmice nu sunt nişte zeităţi obişnuite, ci au un rang superior, foarte apropiat de Divinitate. Credincioşii preferă să le numească Mame Divine. Atunci când este folosit la singular, „Mama Divină” este un apelativ comun pentru toate, la fel cum „Sfântul Duh” este un apelativ comun pentru numeroasele Sfinte Duhuri care îndeplinesc Voinţa DUMNEZEULUI Tată. În creştinism, cuvântul „*Serafim*” desemnează un Înger foarte Înalt, cel mai aproape de DUMNEZEU, fiind un posibil sinonim al Marilor Puteri Cosmice cu denumiri indiene.

Aceste Mari Spirite nu s-au întrupat niciodată în oameni şi nici nu o vor face vreodată. În schimb, nenumăratele spirite subordonate Lor primesc uneori misiunea de a se încarna, pentru a ne aduce îndemnul plin de optimism de la Părintele Universului să avem încredere în învăţăturile spirituale şi să le urmăm, fiindcă sunt adevărate şi ne conduc la fericirea de dincolo de moarte.

Adorarea Lor în cunoştinţă de cauză nu prezintă pericole, precum este cazul cu alte zeităţi. Totuşi, nu trebuie să le considerăm *yantrele* ori *mantrele* ca pe nişte fetişuri magice cu care putem manipula semenii şi destinul. Înţelepciunea Zeiţelor este nemărginită şi libertatea lor de acţiune totală, dar subordonată Legilor şi Voinţei Supreme a lui DUMNEZEU Tatăl. Caracteristicile Lui nu se limitează la cele 9 Puteri Cosmice, ele sunt doar câteva aspecte importante prin care Creatorul îşi binecuvântează Creaţia. DUMNEZEUL cel Absolut nu poate fi limitat de nimic...

Despre cei 9 Mari Zei, care sunt perechile cosmice ale Marilor Zeiţe, nu se ştiu la fel de multe lucruri. Unii sunt aproape necunoscuţi, iar alţii sunt mult prea expuşi la influenţa mitologiilor, a superstiţiilor populare şi a amestecului de tradiţii. Spre simpla informare privind complexitatea subiectului: Shiva distrugătorul (Nataraja) este corelat cu KALI, Avalokiteshwara şi Akshobhya sunt corelaţi cu TARA, vedicul Agni şi Rudra (teribilul) Shiva sunt corelaţi cu BHAIRAVI, vedicul Indra este corelat cu CHINNAMASTA, vedicul Brahaspati şi Ganapati (Ganesha) sunt corelaţi cu BAGALAMUKHI, Vishnu este corelat cu KAMALATMIKA, Brahma şi Ganesha sunt corelaţi cu MATANGI.

Zeiţele sunt forţe divine constructive în univers, ele aduc în lume ordinea dorită de Creator. Zeii Cosmici, împreună cu spiritele subordonate care le seamănă, sprijină munca Suratelor lor întru DUMNEZEU. Ei sunt în prima linie a luptei directe, făţişe, corp la corp, dintre lumea Divină şi lumea Întunericului, care doreşte distrugerea ordinii divine. De altfel, şi Marele Spirit al lui Isus Cristos este unul masculin, luptător, fiind capabil să lupte cu demonii atunci când este invocat de cei iniţiaţi în tainele creştine.

ELIMINAREA UNOR CONFUZII DESPRE MARILE ZEIŢE

Orice cititor atent al referinţelor bibliografice despre cele 9 (sau 10) Puteri Cosmice va constata o mare discrepanţă între cantitatea de informaţie disponibilă despre una sau alta dintre ele. Există multe tradiţii răspândite în spaţiul indian şi vecin acestuia, unele mai bogate, altele mai laconice, unele mai cunoscute, altele mai restrânse, unele mai vechi, altele mai noi. De aceea, nu se poate spune că avem de a face realmente cu o ştiinţă spirituală, ci cu tradiţii religioase populare închinate acestor Zeiţe binevoitoare. Găsim în eclecticele mitologii hinduse tendinţa de a îngloba într-o singură Zeiţă caracteristicile mai multora, dar şi invers, ceea ce ne

îndeamnă să încercăm o analiză riguroasă (care nu s-a mai făcut) pentru a separa atributele distincte ale Mamelor Divine. Dorim să aflăm adevărul dincolo de speculaţiile filosofice, imageriile artistice sau chiar blasfemiile grosolane la adresa acestor Mari Spirite ultrarafinate.

Iată, pentru început, câteva mici observaţii critice şi corecţii pe care le găsesc utile celor care vor să se apropie de înţelegerea justă a tradiţiei *Maha Vidya*.

Oricare Mamă Divină îl poate ajuta pe adoratorul său, în **orice** situaţie de viaţă şi în **orice** aspect, inclusiv cel de iluminare spirituală, altfel nu ar fi o „Mare" Zeiţă. Puterea lor este gigantică, iar în Cer, Spiritele superioare colaborează neîncetat. Între ele nu există concurenţă, ci numai dorinţa de a fi de folos creaturilor. Dar fiecare dintre Ele are un har special, o energie dăruită de Divinitate cu care poate da un ajutor specific. Omul de ştiinţă spirituală, care a aflat despre toate cele 9 Zeiţe, simte nevoia să le nuanţeze atribuţiile şi posibilul suport pe care i-l pot da, căci altfel ar fi suficient să vorbim de o singură *Shakti* care să conţină toate rolurile, sau şi mai simplu, să ne referim numai la DUMNEZEU cel Atotputernic. Deci, la ce ne-ar mai trebui toată Ştiinţa Spirituală? DUMNEZEU ştie şi poate totul, aşa că noi nu am avea nevoie să ştim nimic, decât să ne lăsăm în mâinile Sale... Dar lucrurile nu stau aşa. Cunoaşterea Creaţiei trebuie diseminată, fiindcă asta e Voia Divină, având rostul său benefic de a oferi putere creaturilor. Fiecare Mamă Divină este o personificare a anumitor calităţi ale lui DUMNEZEU, pe care oamenii le pot percepe mai uşor. Divinitatea Supremă este imposibil de înţeles dintr-o dată, fără o apropiere treptată de Personalitatea Sa universală.

Zeiţele nu sunt nici *Kundalini*, nici *Prana*, nici *Nadi*, nici *Chakra*, toate acestea ţinând de conformaţia anatomico-fiziologică subtilă a corpului uman. Zeiţele sunt spirite, având forma normală de sferă, după cum ne sugerează şi *yantrele*. Dar literatura dedicată Lor deseori le antropomorfizează sau răspândeşte absurdităţi groteşti despre forma şi rolul pe care îl au!... De multe ori, experienţa ocazională a cuiva care a primit un ajutor din partea Cerului este imediat transformată în calitate exclusivă a Zeiţei preferate, care totuşi se regăseşte şi la altă Zeiţă din *Maha Vidya*. De exemplu, diverse tradiţii pun talentul elocinţei pe seama Graţiei lui *Tara*, sau a lui *Bagalamukhi*, sau a lui *Matangi*, ceea ce desigur că ridică semne de întrebare din partea cercetătorului occidental, care nu poate renunţa la rigoarea ştiinţifică. Adevărul este, aşa cum am mai spus, că oricare Spirit înalt are puterea de a îşi ajuta favoritul în orice mod şi nu trebuie să plasăm bariere teoretice între posibilităţile Lor neştiute.

Limitele cunoaşterii tradiţionale ale Marilor Puteri Cosmice sunt evidente. Comparând atribuţiile cosmice ale Zeiţelor, din literatură, vom constata diferenţe remarcabile, care stabilesc o inegalitate şi chiar subordonare între unele şi altele, ceea ce ar contrazice ipoteza de plecare că Zeiţele sunt aspecte de nivel egal ale Divinităţii... De exemplu, unii o con-

sideră pe *Matangi* mâna dreaptă a lui *Tripura Sundari*, adorarea ambelor fiindu-le recomandată artiştilor, spre a primi inspiraţie.

APROPIEREA SUFLETEASCĂ DE MAMA DIVINĂ

Rolul Marilor Puteri este cosmic şi Ele intervin în destinul nostru doar când este necesar. În rest, suntem lăsaţi să ne ducem traiul după cum credem de cuviinţă, în virtutea legilor Creaţiei, lăsând Spiritul din noi să ia deciziile conform personalităţii sale. Scopul vieţii este desăvârşirea Spiritului, care va ajunge cândva la nivelul Marilor Zeiţe, frate sau soră cu ele. Atitudinea aspirantului spiritual trebuie să fie cea de întărire a calităţilor individuale, nu cea de delegare a responsabilităţii pentru faptele sale către alte forţe şi inteligenţe. Nimeni nu dă socoteală în faţa lui DUMNEZEU de meritele şi greşelile omului în locul Spiritului propriu... Singurul şi adevăratul progres spiritual are loc atunci când omul, ego-ul se apropie de Sinele profund şi acţionează în armonie cu dorinţa acestuia.

Desigur, o posibilă cale spirituală practică este cea de a ne devota uneia dintre Mamele Divine, prin subordonarea ego-ului influenţei sale tainice. Atunci când reuşim să fim un instrument perfect în mâna Zeiţei, rezultă multe beneficii - ne diminuăm orgoliul şi devenim o unealtă divină preţioasă, care aduce ordine în lumea haotică a oamenilor.

Dar unii adepţi, din firea lor mai fanatici, pot ajunge la obsesii religioase... Obsesiile nu sunt bune nicicum şi ele trebuie depistate prin discernământ spiritual. Spiritualitatea înseamnă căutarea libertăţii, nu a altor stăpâni. Singura garanţie pe acest drum alunecos este propriul Spirit, pe care trebuie să îl urmăm. Numai El ne poate da libertatea adevărată, nu scrierile, sfaturile, opiniile altora. Orice mijloc spiritual ne apropie de El este binevenit, dar dacă mijlocul devine scop <u>în</u> sine, încetează de a mai fi mijloc <u>pentru</u> Sine... Un Spirit înalt nu ne va subordona nici măcar într-un scop nobil, ci ne va lăsa libertatea de a ne trăi viaţa, nu ne va obseda cu prezenţa Sa şi nici nu ne va impune un anumit gen de comportament. Aceste aspecte sunt foarte subtile şi nu pot fi cuprinse în teorii generale. Doar practica individuală ne poate lămuri.

Intrarea în rezonanţă perfectă cu o Mare Putere Cosmică, dătătoare de pace infinită şi de realizări spirituale, nu este uşoară. Nu este suficientă invocarea insistentă şi cu atât mai puţin obraznică a Graţiei unei Zeiţe. Intenţiile noastre sunt imediat auzite, nu vă faceţi griji! Dar încercarea de a O manipula după bunul nostru plac ar putea eşua lamentabil şi ne-am putea pierde încrederea în ajutorul Zeiţei. Aceasta este o mentalitate imatură, specifică celor ce încearcă să se folosească de magia neagră sau albă pentru a-şi „rezolva urgent” diverse chestiuni pur omeneşti. Spiritele Divine înţelepte intervin în viaţa adoratorului sincer şi purificat doar atunci când este cazul şi la momentul cel mai potrivit, lăsându-l în rest să-şi va-

dă de viaţa lui, cu întâmplările inevitabile, care sunt cea mai bună învăţătură pentru el.

Rolul apropierii sufleteşti de o asemenea Zeiţă este cel de a primi ajutorul său în calitate de „Înger Suprem”. Se ştie că omul are atât îngeri „păzitori”, cu rol de protecţie împotriva numeroşilor duşmani nevăzuţi şi pentru a ne da sfaturi bune intuitive, cât şi îngeri „lucrători” care îi ajută pe acei oameni cu o misiune terestră mai importantă. În momentul când aspirantul spiritual intră în fuziune telepatică cu o astfel de Putere Cosmică, Ea capătă statutul unui „Înger lucrător super-calificat” sau „*Guru*” invizibil, al cărui ajutor este mult mai abil şi mai puternic. De altfel, în cazul oricărui aspirant spiritual, lângă el vin spirite din ce în ce mai înalte, potrivit cu avansul său spiritual (sau din ce în ce mai inferioare, în cazul unui om vulgar, care se complace în instinctivitate şi se scufundă în plăceri egoiste). Invocarea unui Spirit înalt ne poate ajuta să progresăm rapid, acesta este scopul Său principal, iar în plus putem primi şi alte bonusuri. Dar în cazul contrar - în care invocarea este doar mimetică, ca o modă, fără o autentică dorinţă de evoluţie -, beneficiile vor întârzia să apară, iar noi ne vom plictisi aşteptând şi vom abandona repede preocuparea spirituală. S-ar putea ca uneori chiar să fim pedepsiţi părinteşte pentru tupeul de a deranja cu cereri penibile o astfel de Personalitate Cosmică, fără a ne fi purificat sufleteşte în prealabil.

Prin urmare, apelarea la o mare Zeiţă Cosmică este o opţiune personală, o variantă la numeroasele alte variante de efort spiritual spre desăvârşire. Ajutorul Său poate fi invocat ocazional sau constant, după temperamentul fiecărui om. Este un fel de a ne alege Îngerul ocrotitor şi Maestrul spiritual. În acelaşi timp, este şi o mare responsabilitate, fiindcă un Mare Înger, atât de pur şi pretenţios, nu are timp de pierdut cu persoanele false, nepregătite sau nedoritoare de a îşi învinge ego-ul. Zeiţa ne „citeşte” potenţialul şi intenţiile de la primul contact şi nu avem cum să O păcălim cu promisiuni pe care nu avem de gând să le onorăm. De aceea, se întâmplă destul de rar ca cineva să capteze întreaga Graţie a unei Mame Cosmice şi, cu atât mai puţin, să îi comande miracole.

Scopul nostru principal trebuie să fie dorinţa de a evolua spiritual, chiar dacă la începutul acestei căi nu ştim prea bine ce înseamnă aceasta. Utilizarea *yantrelor*, *mantrelor* şi invocării din inimă a unei Zeiţe sau mai multora trebuie să fie făcută cu multă umilinţă. Dacă punem condiţii de genul „ajută-mă să-mi rezolv chestia asta, ca să te servesc!”, suntem deja pe un drum greşit... Zeiţa nu are nevoie de serviciul nostru, nici de adorarea în forme exterioare, ritualiste. De serviciul nostru are nevoie umanitatea, lumea în general, pe care trebuie să i-l oferim cu drag. Apoi, nu se poate condiţiona adorarea Ei de un favor pe care ni l-a făcut, fiindcă acesta ar fi un troc, o tranzacţie lipsită de sentimente. Or, în realitate, lucrurile stau altfel cu Spiritele înalte. Putem primi foarte mult, chiar dacă nu o cerem, atunci când un Spirit înalt vede la noi o aspiraţie sinceră, dorinţă de autodepăşire, fapte bune şi invocarea puterii lui DUMNEZEU chiar şi în situaţiile nefericite ale vieţii. Sau putem să nu primim ceea ce

am cerut atunci când cererea noastră nu este înţeleaptă, nu este integrată în armonia lucrurilor. Ceea ce trebuie să sacrificăm cu adevărat pentru a face plăcere unui Spirit înalt este egoismul nostru şi atât. Diminuarea egoismului este chiar calea spirituală a omului, iar apelul la o Mare Putere Cosmică Feminină va primi răspuns dacă meritām o asemenea atenţie de la un Spirit desăvârşit, foarte pur, cu care vrem să semănăm întru Dumnezeire.

În privinţa alternativei creştine, să dăm crezare spuselor marelui sfânt indian Ramakrishna Paramahamsa, un fervent adept al Zeiţei *Kali*, care ne asigură că oricare cale spirituală îl poate conduce pe aspirantul sincer spre acelaşi ţel – către DUMNEZEUL perfecţiunii. Ramakrishna a experimentat personal câteva astfel de căi tradiţionale importante, altele decât adorarea Mamei Divine (creştinismul, islamismul etc), şi în final a putut confirma că nu există o cale superioară alteia, ci toate sunt daruri ale Divinităţii pentru oameni, ca aceştia să se purifice psihic şi mental în vederea primirii harului fericirii supreme.

Iată ce mărturisea marele sfânt: «Adorarea lui Shakti este extrem de dificilă. Nu este o glumă. În practica mea spirituală, timp de doi ani eu am urmărit numai să realizez acea stare în care sunt „instrumentul” Ei şi Ea acţionează în şi prin mine. Dar atitudinea mea firească a fost întotdeauna cea a unui copil care o caută pe mama lui. Priveam sânii oricărei femei ca şi cum ar fi fost ai mamei mele.» Prin practica spirituală zilnică, în satul său uitat de lume, Ramakrishna şi-a antrenat mintea încât să respingă orice idee impură. Acest efort trebuie realizat de adepţii sinceri ai oricărei religii sau căi spirituale. Lupta cu propriile abisuri şi cu mentalitatea gregară este obligatorie pentru cel care vrea să se apropie de DUMNEZEUL cel Pur. Odată ce acest efort susţinut începe să dea roade, Graţia divină coboară de la sine, cu mare dragoste şi fără limite. Efortul personal este obligatoriu, chiar atunci când calea aleasă de devot este cea de abandonare în braţele Mamei Divine sau de încredinţare a vieţii în seama lui Isus.

Renunţarea la imboldurile egotice este adevărata provocare şi cheia succesului în orice căutare spirituală. Diferite tradiţii oferă metode uneori diferite, alteori similare, dar în toate regăsim identic aceeaşi aspiraţie sinceră spre perfecţiune, aceeaşi străduinţă de a ne îndepărta defectele personale... Autocunoaşterea, autoobservarea, autocontrolul sunt instrumente universale şi indispensabile.

Pentru români, creştinismul este limba spirituală maternă, cu care am crescut şi în care gândim. Dar putem să învăţăm şi o limbă străină, *Maha Vidya*... Ajungând să Le cunoşti, nu poţi să nu Le iubeşti pe aceste Zeiţe, pe toate!

DESPRE ABANDONAREA VOINŢEI EGOTICE

În religiile orientale, este o noţiune comună şi o mare virtute cea de a-ţi abandona viaţa în seama zeităţii călăuzitoare sau învăţătorului spiritual. Chiar şi în creştinism, religie provenită tot din Orient, se vorbeşte despre dedicarea trup şi suflet lui Isus. Apostolul spune «*Cristos trăieşte în mine»*... Mai mult, în practica călugărească se exersează îndelung „ascultarea" faţă de superiorul ierarhic, ca o penitenţă necesară dezvoltării obedienţei în faţa Voinţei Divine.

Această idee a înfrângerii propriei voinţe pe altarul „sacrificării ego-ului" este greu de acceptat de mintea occidentalului. Aici suntem educaţi de mici în spiritul independenţei în gândire şi al afişării originalităţii, iar Divinitatea este deseori înţeleasă ca un simplu reflector ce ar trebui să ne lumineze drumul pe care noi ni l-am ales, fără a da socoteală nimănui.

Cele două viziuni sunt evident contradictorii şi greu de împăcat în lipsa câtorva idei corecte privind trăirea religioasă. Desigur că ambele extreme sunt dăunătoare bunului mers al vieţii omului, atât lipsa de personalitate şi opinii personale, cât şi considerarea propriului ego ca fiind buricul pământului. Dar există o cale de mijloc pe care o recomandăm oricui doreşte să se simtă atât fiinţă liber cugetătoare şi utilă societăţii umane, cât şi fiinţă provenită dintr-o realitate sacră şi omniprezentă.

Am amintit de multe ori de necesitatea diminuării ego-ului, căci el este cauza nefericirilor noastre, ca şi a celor provocate de noi semenilor. Înţelepciunea tuturor timpurilor se poate rezuma la această restrângere a impulsurilor egotice, instinctuale, preprogramate, moştenite sau dobândite fără voinţa noastră conştientă, care sunt compulsiuni oarbe ce ne dictează comportamentul şi atitudinile, gândurile şi vorbele. Prin urmare, renunţarea treptată la motivaţiile egotice ne va aduce mai multă libertate de acţiune şi alegere, căci ne va deschide legătura, până atunci aproape obturată, cu Spiritul din noi, posesorul adevăratei libertăţi. Abia când vom înţelege sau vom intui că ego-ul nostru este temnicerul nostru, atunci vom fi în stare să lucrăm asupra noastră înşine pentru a ne elibera de interesele meschine şi a manifesta în lume calităţile divine unanim recunoscute, cum ar fi generozitatea, sinceritatea, onestitatea, puritatea, curajul, compasiunea, înţelepciunea, bunăvoinţa etc.

Dar de la idee la faptă este cale lungă. Nu-i de ajuns să fim de acord cu acest mesaj sapienţial, ci trebuie să-l punem în aplicare în propria fiinţă. Nici măcar nu este cazul să îl propovăduim altora dacă nu am fost capabili să îl verificăm pe pielea noastră. Adevărata spiritualitate nu este misionară, ci carismatică, ea nu impune, ci atrage magnetic.

Ani de zile, până cineva ne-a vorbit despre Spiritul divin din noi, L-am ignorat şi rareori L-am lăsat să ne conducă viaţa. În schimb, ne-am lăsat complet conduşi de ego, cu consecinţele pe care le cunoaştem. Acum, dorind sincer să accedem la înţelepciunea Spiritului, s-ar putea să nu găsim imediat reperele şi mijloacele de verificare că realmente intrăm în comuniune cu acest far lăuntric. Începutul căii spirituale este dificil,

chiar dacă avem Spiritul din noi drept *guru*. În acest moment, apelarea la un ajutor spiritual exterior se poate dovedi salutară.

Un posibil suport îl putem afla în studierea şi punerea în aplicare a învăţăturii *Maha Vidya*. Invocarea plină de respect, admiraţie şi iubire a unei Mari Zeiţe ne va aduce rapid mari foloase spirituale, simţind fără niciun dubiu o energie nouă, până atunci necunoscută, care ne va modifica personalitatea în bine. Aceste favoruri vin gradat, pentru a ne obişnui cu noua energie şi a ni se permite, eventual, să ne răzgândim. Trebuie să ştiţi că suntem lăsaţi oricând să decidem absolut liber în privinţa căii spirituale pe care dorim să o urmăm sau să nu o urmăm. (Dacă, întâmplător, vă aflaţi pe o cale spirituală în care vă simţiţi prizonieri, este un semn de rău augur şi ar fi bine să vă consultaţi cu alţi oameni de încredere din afara grupării la care aţi aderat!)

Prin urmare, odată ce ne-am convins să personalitatea noastră dominată de impulsuri egotice merită să fie îmbunătăţită, va veni şi sprijinul Mamei Divine sub forma unor stări lăuntrice rafinate, care ne vor înnobila comportamentul, pe parcursul unor intervale din ce în ce mai lungi. La început, vor fi scurte revelaţii şi trăiri speciale, dar pe măsură ce vom persevera, întreg sistemul nostru energetic se va modifica tot mai mult, manifestându-se în exterior şi în conştiinţă sub forma unor calităţi pe care înainte nu le aveam. Ele vor fi vizibile pentru oricine, căci vom fi devenit relee umane ce aduc influenţa Divinităţii în lume. Printre primele semne obiective de intrare în comuniune cu sfera de forţă a unei Zeiţe vor fi efectele şi influenţele resimţite spontan de ceilalţi în prezenţa noastră. Cu alte cuvinte, vom deveni un focar de calităţi divine şi chiar de miracole, care îi vor uimi pe ceilalţi, dar şi pe noi. Vom primi astfel dovezi de progres pe calea spirituală.

Toate acestea vor fi însă posibile numai prin abandonarea fiinţei noastre uneia dintre Mamele Divine, cea mai dragă sufletului, astfel încât să devenim instrumentul său în lume. Acest „abandon” nu înseamnă slăbiciune, ci dimpotrivă, aşa cum am spus, o forţă mult mai mare de influenţă benefică asupra tuturor. În acest caz, „abandonarea” este o expresie pozitivă prin care invocăm Zeiţa să ne purifice structurile emoţionale şi mentale, ca să scăpăm de aspectele urâte din noi înşine. Numai cu acordul nostru poate DUMNEZEU să ne purifice lăuntric, indiferent ce cale spirituală am urma, noi răbdând înţelept acţiunea Sa modelatoare. Aspirând din toată inima să devenim mai buni, să semănăm cu un anume Spirit foarte înalt sau cu mai multe, ne deschidem sufletul către energia curată şi atotputernică a Divinităţii. Acesta este sensul abandonării în braţele Zeiţei şi renunţării la „micul eu”.

COMUNIUNEA CU TOATE ZEIŢELE

Este posibil să obţinem simultan comuniunea cu mai multe Zeiţe sau cu toate, ceea ce ar fi minunat de realizat...! Marile Puteri Cosmice Femi-

nine reprezintă esenţa calităţilor Divinităţii Supreme, iar scopul final al acestei căi spirituale este unirea cu Unicul DUMNEZEU. Dar pentru că DUMNEZEUL Absolut este imposibil de imaginat şi greu de atins, din cauza purităţii Sale totale, din ordinul Său ni s-au revelat metode ce folosesc Spirite Înalte mai uşor de abordat cu mintea noastră limitată. Una din aceste metode foarte accesibile chiar şi oamenilor moderni, care nu au crescut într-o cultură a interiorizării şi contemplaţiei, este ştiinţa *Maha Vidya*. Ea seamănă în multe aspecte cu creştinismul, care este o altă variantă minunată oferită nouă de DUMNEZEU pentru mântuire. Isus din Nazaret a fost un om răsfăţat de Zeiţe, favoritul lor incontestabil. Important este ca oamenii să Îl caute pe DUMNEZEU pe orice cale li se potriveşte, căci El este ţelul suprem al vieţii şi al morţii şi idolul tuturor Spiritelor Superioare...

Odată ce am obţinut rezonanţa cu o Mamă Divină, şi celelalte ne vor oferi favorurile lor. Este ca şi cum am fi intrat într-o familie iubitoare, unde fiecare soră, verişoară, mătuşă vrea să îşi arate afecţiunea faţă de noul membru. Omul înţelept cu adevărat împrumută viziunile tuturor Zeiţelor, care sunt de fapt aspecte ale DUMNEZEULUI Absolut. Astfel, vorbele şi faptele sale nu pot fi prognosticate, nu se încadrează în niciun tipar, ci manifestă libertatea deplină a Spiritului. Uneori se impune o anumită atitudine, alteori, cea opusă. Chiar şi Zeiţele pot avea păreri diferite, conform specificului fiecăreia, dar în orice moment numai o anumită acţiune este mai potrivită cu Voinţa DUMNEZEULUI Suprem. Omul înţelept îşi sincronizează voinţa cu cea a Domnului, întru perfecţionarea sa fără sfârşit.

Acţiunea celor 9 Divinităţi se petrece simultan în tot spaţiul, direct sau prin spiritele lor slujitoare. Aura lor spirituală este mare cât universul. Orice invocare este imediat receptată şi Ele fie se deplasează personal fulgerător la locul unde se găseşte devotul Lor, fie îşi trimit unele dintre ajutoare, fie doar comunică telepatic cu subconştientul omului care îi invocă un favor. Putem să ne imaginăm acţiunea acestor Spirite Superioare sub forma unor energii colorate, fiecare Zeiţă cu nuanţa proprie, care se amestecă şi se separă în permanenţă, păstrându-şi individualitatea. Oamenii sunt îmbăiaţi în aceste energii universale colorate, chiar fără să o ştie, dar în cazul adevăraţilor devoţi ai Mamei Divine, energia este mai puternică, mai densă, mai inteligibilă. Putem să facem analogia cu lumina difuză a unui bec, în situaţia omului comun, spre deosebire de lumina laser focalizată şi monocromatică, în cazul unui devot.

METODE PRACTICE DE FUZIUNE CU MAMA DIVINĂ

Există mai multe variante de intrare în rezonanţă cu sfera de forţă a uneia sau alteia dintre cele 9 Mari Spirite Divine. Cel mai important element, care nu trebuie să lipsească în niciuna dintre tehnici, este IN-

TENŢIA fermă de a le contacta, ca şi CREDINŢA că vom primi răspuns, într-un fel sau altul.

Una dintre metode este privirea îndelungată a *yantrei* (desenul simbolic) Zeiţei, cu privirea focalizată în mijloc, unde putem să ne închipuim că ar fi un punct central. *Yantra* nu este un simplu desen, ci are învestirea unui gen de antenă spirituală către Sfera de forţă respectivă. Putem încerca să şi memorăm *yantra*, pe care să o vizualizăm în minte atunci când avem un moment liber şi dorim să cerem un ajutor de la Zeiţă.

Altă metodă este repetarea *mantrei*, cu glas tare sau în şoaptă. Aceasta ne poate ajuta să ne liniştim mintea şi să fim mai receptivi la influenţa Mamei Divine. Se poate combina salutar cu prima metodă. Dacă nu cunoaştem *mantra* sau am uitat-o, putem folosi chiar numele Zeiţei.

Mai eficientă ar fi tehnica meditativă în care emitem mental *mantra* respectivă de câteva ori, în continuare încercând să ascultăm cu mintea sunetul subtil al energiei de răspuns din partea Universului. Energiile astrale au fiecare un sunet specific, iar în mod obişnuit sunetele se suprapun, formând un bloc sonor de frecvenţe ultrarafinate. Pentru început, trebuie să devenim conştienţi de existenţa naturală a acestui grupaj compact de sunete foarte înalte, pe care le putem detecta cu auzul interior (nu cu urechea) oricând este foarte linişte în cameră (cel mai uşor, noaptea) sau imediat ce ne trezim dintr-un somn odihnitor. Este un sunet total diferit de acufene – sunete parazite provocate de cauze fizice, cum ar fi o presiune sanguină mărită! Putem să-l comparăm cu ţârâitul continuu şi depărtat a zeci de greieri. Apoi, după apelul telepatic prin *mantră*, să încercăm să amplificăm acest ţiuit interior, prin simpla atenţie asupra sa. Este de aşteptat ca noua senzaţie sonoră subtilă, mai intensă şi mai distinctă, să fie provocată de energia Zeiţei invocate, odată cu senzaţia de expansiune a fiinţei. Putem spune că sunetul interior este o „momeală” a atenţiei noastre, care, odată ce este captată, ne poate dilata conştiinţa în acea Sferă energetică, oferindu-ne anumite trăiri spirituale inconfundabile.

O metodă curentă, pe care o putem utiliza în „timpii morţi”, este să ne amintim cât mai des de Mama Divină iubită, oriunde ne-am afla şi nu ne deranjează nimic (de exemplu, în autobuz sau aşteptând la o coadă etc). Să O chemăm mental, aspirând să devenim un ecou al Său, ca o coloană de lumină care iradiază calităţile Divine de jur împrejur, spre binele tuturor! Mama Divină iubeşte mult această cale altruistă de adorare a Ei.

Oricare metodă ar fi utilizată, succesul va veni doar pentru cel care dovedeşte încredere, perseverenţă şi aspiraţie spirituală sinceră. Beneficiile sunt dincolo de orice imaginaţie pentru cel ce va primi Graţia Mamei Divine, el devenind un supraom, adică un Om care manifestă calităţi divine pe care le foloseşte în slujba semenilor săi.

Rezonăm instantaneu cu una dintre Mamele Divine în anumite momente speciale. De exemplu, intrăm imediat în sfera de forţă a lui:

Tara – când empatizăm cu suferinţa unui om.

Bagalamukhi – când admirăm un conducător carismatic.

Dhumavati – când vedem un om dormind, spiritul său fiind plecat într-un alt tărâm misterios.

Sundari /*Kamalatmika* – când ne impresionează un om frumos.

Matangi – când vedem şi ascultăm un poet sau actor inspirat.

Bhuvaneshwari – când ne informăm din sfera ştiinţei.

Kali – când vedem un cadavru.

Chinnamasta – când asistăm la un act de eroism.

Bhairavi – când vedem un ascet autentic.

Aceasta va fi şi ordinea în care vom prezenta detaliat, în cele ce urmează, cele 9 Mari Puteri Cosmice feminine.

Este recomandabil să vă pregătiţi o stare de receptivitate spirituală maximă, de sacralitate, respect şi admiraţie! Nu uitaţi că *yantrele* sunt, de fapt, nişte icoane sfinte, iar *mantrele*, nişte rugăciuni!

③

PREZENTAREA CELOR 9 PUTERI COSMICE

Marea Putere Cosmică TARA

Zeiţa compasiunii şi iluminării spirituale

În mod tradiţional, TARA este cunoscută drept o Zeiţă binevoitoare, plină de duioşie, care îi ajută pe oamenii credincioşi în puterea lui DUMNEZEU să treacă peste diverse obstacole în viaţă. Cunoscută în China sub numele de Zeiţa compasiunii Quan-Yin, Ea este atât Salvatoarea spirituală, cât şi din situaţii critice.

Mantra lui TARA, AUM, este sunetul primordial, logosul divin, care porneşte procesul creator al lumii la dorinţa Creatorului. Marea Putere TARA ne poate duce în sens invers, de la creaţie spre Creator, cu acest vehicul subtil, mantra AUM. De aceea, Graţia esenţială a acestei Zeiţe se va manifesta ca iluminare spirituală şi îndepărtarea iluziilor provenite din ignoranţa noastră de fiinţe mărginite.

Puterea universală a lui AUM ne poate ajuta în infinite moduri. Se ştie că acest sunet simbolic (uneori notat OM şi având dedicat în limba sanscrită grafemul ॐ) este adorat de toate tradiţiile yoghine din spaţiul indian şi vecinătăţile sale. AUM este identificat cu faza de tranziţie dintre sfera Divină nemanifestată şi lumea manifestată. De aceea, intrarea în rezonanţă cu AUM ne aduce foarte aproape de DUMNEZEU, iar unii chiar îl identifică cu Acesta. Acesta ar fi rolul cel mai tainic al Marii Zeiţe TARA, Cea care ne conduce spre ţelul vieţii şi al morţii - DUMNEZEU -, îndepărtând treptat toate obstacolele din calea aspirantului spiritual.

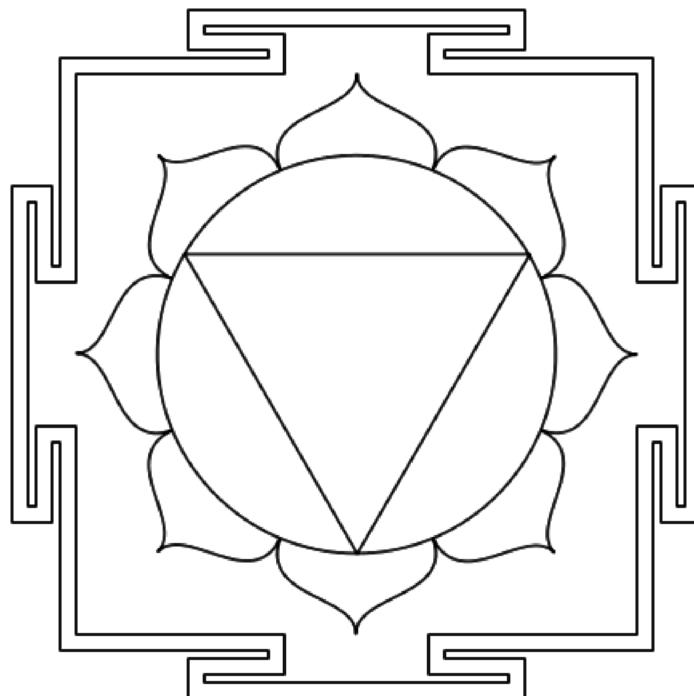

Simbolul grafic al sunetului subtil AUM

TARA este mâna Providenţei în situaţiile limită când ne este ameninţată existenţa sau ne lipsesc mijloacele de subzistenţă (de exemplu: vindecarea miraculoasă după o boală cronică sau incurabilă, salvarea unor persoane care cad de la etaj, gândul de a renunţa la sinucidere, pomana din care supravieţuiesc cerşetorii etc), într-o expresie sintetică, „evitarea catastrofei”.

Viaţa este un mare dar de la DUMNEZEU. Datoria omului este să reziste vicisitudinilor şi să supravieţuiască cu orice preţ, dar sunt şi mo-

mente când el poate claca fizic sau psihic. Mai ales în aceste clipe critice, Graţia lui TARA ne salvează de la moarte sau de la o întorsătură extrem de nefastă, care ne-ar fi făcut viaţa un calvar. Acţiunea Zeiţei este întotdeauna discretă, imitând acţiunea legilor naturii. Cu inteligenţă şi intuiţie putem însă să ne dăm seama că am fost subiectul unui miracol al supravieţuirii.

Yantra Zeiţei TARA

Mantra Zeiţei TARA este: AUM

Compasiunea fără limite a lui DUMNEZEU nu înseamnă că El ne îngroapă în bani ca să ne facem toate gusturile, ci că ne sprijină mai presus de limitele karmice. Clarvăzătorii pot prevedea apariţia unor momente de cumpănă în viaţă, când am putea muri, paraliza sau avea alte urmări urâte. Un astfel de accident este karmic, fiindcă poate fi prognozat şi de obicei nu poate fi evitat. Trecerea cu succes peste acest moment greu este Graţia lui TARA, care ne oferă o nouă şansă de evoluţie, evitând translatarea noastră în lumea spiritelor.

TARA nu ne fereşte de încercări şi necazuri, care fac parte din şcoala vieţii. Dar Ea ne ajută să nu eşuăm total, ci, chiar în situaţii „fără ieşire”, primim un ajutor nesperat în ultimul moment sau întrezărim o soluţie genială de scăpare.

Omul care rezonează nativ cu TARA nu doar că primeşte, când şi când, un ajutor vital, esenţial, evitând astfel prăpăstiile vieţii, dar şi el însuşi manifestă o largă generozitate. De exemplu, chiar dacă este sărac, nu va ezita să facă uneori voluntariat social, în funcţie de context şi de atitudinea beneficiarilor. Generozitatea sa este spontană, din nevoia de a îm-

părtăşi din preaplinul inimii, minţii şi corpului său. Atunci când bunele sale intenţii nu sunt corect receptate, fiind considerate ca ascunzând cine ştie ce interese, omul generos se va retrage discret, lăsându-i pe cei pervertiţi sufleteşte să creadă în propriile lor scenarii fantasmagorice privind motivele bunăvoinţei gratuite, iar el îşi va îndrepta atenţia către alte fiinţe care au nevoie de ajutorul său, fără a jigni pe nimeni, dar nici permiţând ca binele făcut de el să fie terfelit de oameni mânaţi de influenţe demonice. Compasiunea înseamnă empatie şi altruism, dar şi grija faţă de propria persoană, un „egoism sănătos". Cui i-ar folosi să-ţi neglijezi nevoile corpului şi sufletului tău?!

DUMNEZEU aruncă seminţele binelui, dar ele vor încolţi doar pe sol fertil. TARA arată o imensă şi de neoprit compasiune pentru fiinţele în dificultate, dar nu va continua să îi ajute decât pe cei care dovedesc smerenie şi vor arăta, la rândul lor, generozitate faţă de semeni, mai ales când este imperios necesară. „DUMNEZEU este bun, dar are discernământ", se spune. TARA are o disponibilitate infinită de ajutor, dar vrea să vadă şi receptivitate spirituală. Cine rămâne împietrit în ego, cine consideră că totul i se cuvine, inclusiv miracolul divin, data viitoare va fi lăsat să se descurce singur, cu karma, neputinţele şi vulnerabilităţile proprii.

Se spune că nu sărăceşti dacă dărui cunoaştere, ea multiplicându-se în lume. Cunoaşterea este unul dintre cadourile „gratuite" pe care le putem primi. Graţia lui TARA se poate manifesta prin primirea acelor cunoştinţe vitale pentru dezvoltare. De exemplu, un fermier poate descoperi „din întâmplare" un loc cu apă cu care îşi va iriga culturile, putând astfel supravieţui în condiţii de secetă. TARA se manifestă şi prin acele clarificări necesare în etapele cunoaşterii ştiinţifice şi spirituale, atunci când este adunată o masă de cunoştinţe amestecate, empirice, neordonate. TARA punctează esenţialul şi ne oferă Firul Ariadnei, cu care vom putea ieşi din hăţişul ipotezelor fără sfârşit şi incertitudinilor chinuitoare. Cuvintele cheie ar fi: concizie, claritate, exprimare neambiguă, rigoare în analiză, intuiţii ale savanţilor, argumentaţie filosofică sau religioasă imbatabilă. În budismul tibetan, confruntările teologice publice fac parte integrantă din pregătirea religioasă. Se spune că cei care înving mereu în astfel de discuţii contradictorii au primit graţia Zeiţei TARA: argumentele spirituale convingătoare.

Ar fi un semn de înţelepciune să ne întrebăm: ce rost are compasiunea divină? Chiar o merităm? Pentru ce să primim „pomana cerească"? Este clar că nu pentru preamărirea Sa, căci ajutorul lui TARA este cât se poate de discret, necunoscut şi nerevendicat. Viaţa în formă biologică (deci şi păstrarea ei) îi este dată Spiritului pentru a-l şcoli şi a evolua rapid. Pe Pământ, evoluţia este mult mai rapidă decât în Cer, de aceea spiritele stau la coadă pentru a se încarna într-un nou embrion uman. Acceptând că există şi o clasă terminală a acestei „şcoli", ea s-ar putea defini prin cuvintele „iluminare spirituală". Viaţa continuă, desigur, şi după acest eveniment extraordinar, dar omul va suferi o transformare profundă, trecând de la conştiinţa de ego, liniară şi previzibilă, la viziunea uni-

versală şi la înfrăţirea cosmică cu toate fiinţele întru DUMNEZEU. Deci scopul ocult al „proniei cereşti” este ajutarea fiinţei spre a atinge - mai repede sau mai târziu, conform vitezei personale - desăvârşirea spirituală. Moartea nu este văzută ca o tragedie, ci doar ca o amânare nedorită a posibilităţilor extraordinare de progres oferite de viaţa încarnată. În concluzie, mila divină primită în situaţii obişnuite este o expresie a compasiunii lui DUMNEZEU pentru fiinţele încă imperfecte, pe care ar vrea să le vadă scăpând cât mai curând de suferinţe, să se purifice pentru a-I putea sta alături în Preafericire. În fond, TARA ne oferă ajutorul pentru perfecţionarea Spiritului, Zeiţa putând fi strâns asociată cu disciplinele şi căile spirituale care ajută omul să Îl cunoască pe DUMNEZEU.

Făcând o paralelă cu viaţa lui Isus Cristos, TARA s-a manifestat evident prin vindecările pe care le făcea Fiul lui DUMNEZEU. El nu i-a scăpat de moarte pe bolnavi, doar le-a prelungit viaţa cu câţiva ani. Dar prin prisma miracolului vindecării, Isus i-a ajutat să se apropie de DUMNEZEU în acel rest de viaţă. Dacă îi lăsa să moară, universul nu s-ar fi sinchisit, ar fi fost „karma lor”, cum se spune. Dar Compasiunea Divină a dorit să le grăbească evoluţia spirituală în acea viaţă necăjită, care s-a dovedit astfel a fi un dar mai mare decât s-ar fi aşteptat.

TARA le ajută pe toate fiinţele, oricât de mărunte ar fi ele. Deseori, chiar şi animalele au parte de ajutorul divin ca să supravieţuiască încă o lună, încă o zi, încă un ceas. Timpul petrecut pe Pământ este foarte important pentru progresul spiritului animal, care se grăbeşte să ajungă în stadiul superior, uman. Ajutorul pe care îl dăm animalelor este modul prin care noi, oamenii, devenim instrumentul Compasiunii Divine şi ajutăm aceste spirite începătoare să îşi croiască un drum mai bun spre următoarea încarnare.

Atunci când realmente este singurul lucru care ne mai poate salva, TARA ne oferă ajutorul Său imediat; în rest, ne lasă să ne manifestăm personalitatea. Nu ne impune nimic, ci doar ar vrea să ne poată ajuta cât mai mult. Dar pentru a primi ajutorul Ei mai des, ar trebui ca şi noi, la rândul nostru, să dovedim multă bunăvoinţă în relaţiile cu semenii noştri.

Dacă avem nevoie de DUMNEZEU ca de aer, TARA ne va da chiar iluminarea spirituală, căci fără Graţia divină nu putem trece peste un anumit nivel de realizare personală. Devotul lui TARA va primi de la Ea numeroase dovezi discrete de bunăvoinţă, pe care omul sensibil le va interpreta corect, amplificându-şi devoţiunea faţă de marea Sa înţelepciune şi ajutor subtil. Personalitatea acestuia sa va schimba treptat, cu acceptul său, dovedind calităţi divine din ce în ce mai pregnante, eventual şi unele puteri paranormale. În schimb, omul orgolios sau care este ahtiat după bunurile şi plăcerile materiale nu este favoritul Zeiţei şi invers, nici el nu va găsi folositoare prezenţa Acesteia.

Am putea-O pune în corespondenţă pe TARA cu acele căi spirituale foarte pure, care caută doar iluminarea, realizarea Sinelui şi comuniunea cu DUMNEZEU, nu puterile paranormale. Învăţăturile căii spirituale gu-

vernate de TARA Îl ţintesc pe DUMNEZEUL Absolut, sunt de cel mai înalt nivel, esenţializate. Cei care au primit Graţia iluminării spirituale, vor dori, în deplină rezonanţă cu TARA, de a-şi ajuta semenii să ajungă şi ei la Fericirea Supremă. Putem spune că învăţătorii spirituali autentici, cu dragoste de oameni, sunt foarte mult influenţaţi de TARA. Învăţătorul spiritual aflat în fuziune cu Compasiunea Divină plânge de dorul discipolilor merituoşi, care încă rătăcesc prin lume şi nu l-au găsit.

Pentru aspirantul spiritual, AUM este însăşi manifestarea Graţiei Divine care ne poate scoate din iluzia lumii, pentru a ne revela Adevărul Suprem. AUM nu este doar o noţiune filosofică abstractă, greu de conceptualizat şi înţeles. Cu ajutorul lui TARA, AUM devine o Persoană Divină binevoitoare. Şi invers, prin *mantra* AUM, Zeiţa intră în viaţa noastră ca o persoană reală. Intrăm într-o relaţie de dragoste cu AUM, unificându-ne inima cu mintea (AUM este şi *mantra* pentru *Ajna Chakra*). Coborârea minţii în inimă, armonizarea raţiunii cu compasiunea divină este descrierea procesului inefabil de spiritualizare, de înţelepţire.

TARA îi ajută pe aspiranţii yoghini ori din diverse religii care se mulţumesc cu un trai simplu şi decent, fără pretenţii materiale exagerate, dar foarte preocupaţi de purificare şi evoluţia lor spirituală. Graţia Zeiţei se manifestă prin asigurarea lor cu strictul necesar, cerându-le în schimb devotament pentru Divinitate şi sinceritate pe calea spirituală pe care şi-au ales-o. Prin urmare, mânăstirile, peşterile şi ashramurile din toată lumea în care se retrag aspiranţii pentru a se apropia de DUMNEZEU, sunt protejate de TARA, cu condiţia ca ele să fie locuite de oameni dedicaţi apropierii lor de Spirit, nu din alte motive lumeşti.

Iubirea de aproapele, propovăduită de Isus, poate fi înţeleasă ca şi Compasiunea Divină care înţelege dificultăţile prin care trec oamenii, supuşi la permanente griji şi tracasări existenţiale. E nevoie de o viziune superioară ca să le intuim Spiritul ascuns sub încruntarea feţei suferinde, acel Spirit pitulat într-un colţ al inimii lor, sensibil şi deseori neputincios în a se opune păcatelor omului, dar plin de aspiraţie spre DUMNEZEU... Privind orice om ca pe o expresie exterioară a unei impuls divin spre autoperfecţionare, atunci el poate deveni obiectul iubirii noastre divine! Iubirea faţă de semeni poate fi dobândită prin Graţia lui TARA, căci acesta este felul său de a iubi creaturile, cu bunele şi relele lor, de la un nivel superior, etern, înţelept - prin „aducerea minţii în inimă", păstrându-ne lucizi, dar duioşi.

Compasiunea Divină îmbracă două aspecte, unul pasiv, iar celălalt activ. Cel pasiv se referă la mila resimţită în faţa lipsurilor şi suferinţelor altor fiinţe. Cel activ se referă la bucuria de a vedea că fiinţele trăiesc în lume, avansând către DUMNEZEU, dorindu-le să fie fericite pe acest drum. Cu alte cuvinte, Compasiunea şi Iubirea Divină sunt cele două faţete ale aceleiaşi monede. Pe cât de mult regretă DUMNEZEU suferinţele din lume, la fel de mult încurajează El spiritele să se încarneze pe acest tărâm al durerii. Viaţa pământească are un rol bine stabilit în evoluţia spiritelor şi ea este ocrotită de către TARA, ca o etapă foarte impor-

tantă pe drumul către perfecţiune. Prin urmare, Compasiunea Divină este, în esenţă, o constantă viziune pozitivă şi încurajatoare a vieţii biologice, ea intervenind ocazional sub forma providenţei, proniei cereşti, milei...

«Nicio altă Mare Zeiţă nu acordă atât de rapid un număr atât de mare de favoruri celui care i-a câştigat simpatia», proclamă *Maha Vidya* despre TARA. Şi nu sunt vorbe goale! De exemplu, cele 40 de simboluri ale sistemului Violet Flame Reiki au fost revelate de Zeiţă în anul 2000 unui medium şi maestru Reiki occidental, pentru a fi de folos terapeuţilor în vindecări.

Marea Putere Cosmică BAGALAMUKHI

Zeiţa autorităţii şi încremenirii

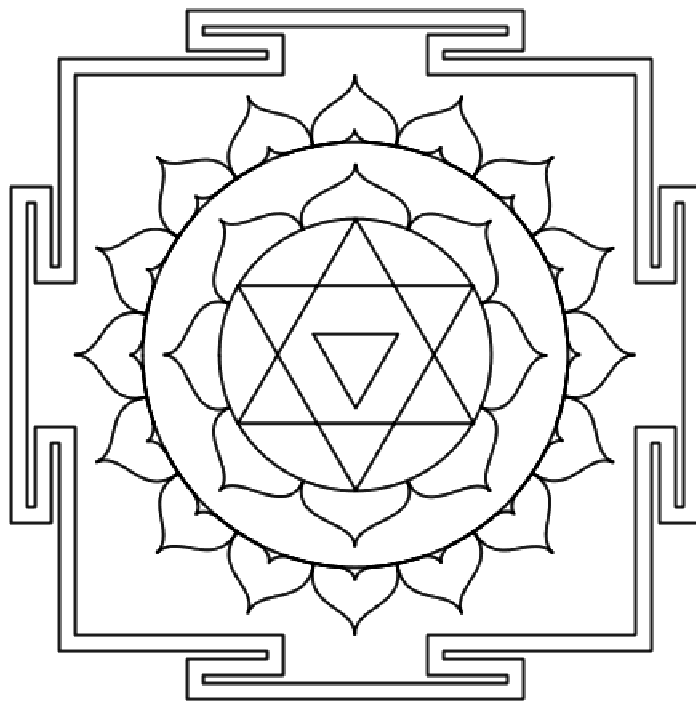
La modul abstract, influenţa Marii Zeiţe BAGALAMUKHI se referă la oprirea temporară a unei acţiuni sau proces, pentru a se acumula energie care va fi manifestată ulterior, amplificată. O imagine sugestivă poate fi un baraj hidrotehnic, care opreşte apele în scopul de a le folosi forţa colosală într-un scop util.

În om, influenţa lui BAGALAMUKHI se recunoaşte prin faptul de a nu reacţiona lăuntric la ceea ce ne deranjează, cum ar fi o jignire, dovedind autostăpânire de moment. A amâna reacţia instinctivă, impulsul de moment este o dovadă a omului civilizat. Nu este ezitare, indecizie, ci o scurtă aşteptare, pentru a se acumula fapte, indicii care să ne confirme decizia şi acţiunea corectă. Nu este inerţie, ci aşteptare tensionată şi autocontrol. Este o retragere temporară pe poziţia observatorului atent, reculegerea dinaintea acţiunii juste.

Din punctul de vedere al neuroştiinţelor, controlul eficient al reacţiilor emoţionale se datorează funcţionării lobilor cerebrali prefrontali (din dreptul frunţii), care la om sunt foarte măriţi ca volum faţă de alte primate. Mai exact, s-a descoperit că emoţiile negative (cum ar fi mânia, tristeţea etc) sunt prezente când nucleul amigdalian este foarte activ, iar emoţiile pozitive (compasiunea, bunăvoinţa etc) sunt prezente când se activează lobul prefrontal stâng (ce diminuează totodată şi activitatea nucleului amigdalian).

Carisma este o calitate personală, care, în cazurile fericite, este dată de rezonanţa cu sfera de forţă a Zeiţei BAGALAMUKHI. O putem asocia, de exemplu, cu discursurile fascinante, cu impact paralizant asupra auditoriului, căruia îi suspendă temporar capacitatea de opoziţie. La fel de bine poate fi folosită şi pentru a învinge împotrivirea unor duşmani, convingându-i - prin vorbe, dar mai ales prin puterea hipnotică - să oprească acţiunea ostilă încă înainte de a o începe. În general, putem spune că

Graţia Zeiţei se manifestă prin blocarea reacţiilor de moment ale duşmanilor, timp suficient pentru a ne face scăpaţi. Poate oferi un real ajutor militarilor special antrenaţi pentru acţiuni de comando sau spionaj. Tehnica marţială pacifistă Aikido foloseşte concepte inspirate din filosofia Zeiţei, cum ar fi deturnarea atacului, nu opunerea făţişă.

Yantra Zeiţei BAGALAMUKHI

Mantra Zeiţei BAGALAMUKHI este: HLRIIM

Hipnotizatorii de forţă, cei dotaţi nativ cu o mare putere de influenţare şi sugestie asupra celorlalţi, sunt favorizaţi de BAGALAMUKHI. Ei îşi pot impune propria realitate în faţa realităţii altora. De fapt, fiecare om vede realitatea în felul său, specific minţii sale, aşa că din punct de vedere spiritual, orice perspectivă personală se bazează pe o „iluzie optică” (sanscr., *maya*). În căile spirituale se pune accent pe „dehipnotizarea” adeptului, astfel ca el să nu mai perceapă realitatea filtrată de impresiile subconştiente, adunate de-a lungul mileniilor de reîncarnări, ci să vadă lucrurile într-un mod proaspăt, nedeformat de prejudecăţi (sanscr., *vasanas*) sau de părerile celorlalţi. În acest spectru al funcţionării mentale corecte, oprirea propriilor gânduri, atât de căutată în tehnicile meditative avansate, poate fi obţinută prin Graţia Zeiţei, care stopează temporar cursul natural al fluxului mental. Definiţia realizării supreme în *raja-yoga*, conform lui Patanjali, este chiar „oprirea fluctuaţiilor mentale”. Marea Putere Cosmică BAGALAMUKHI ne poate conferi controlul real asupra tuturor acţiunilor, emoţiilor şi gândurilor noastre. O tehnică binecunoscută este ca, atunci când ne enervăm, să începem

să numărăm lent până la 10 înainte de a acţiona. În acest interval de timp, redevenim lucizi, punându-ne emoţiile distructive sub control. O altă tehnică simplă ne propune ca, în mijlocul activităţilor noastre acaparatoare, presante, să ne abatem câteva clipe atenţia de la obiectul muncii, respirând profund cu ochii închişi, pentru a ne aminti că suntem fiinţe spirituale, nu doar nişte roboţei. În general, ne putem amplifica puterea de autocontrol, de autoritate asupra corpului şi minţii, prin apelul plin de credinţă către Marea Zeiţă.

BAGALAMUKHI stăpâneşte energiile şi le eliberează periodic, exact aşa cum acţionează şi conducătorii maselor. Aceştia ţin în frâu destinele şi imboldurile deseori divergente ale societăţii, prin pârghiile de forţă, dar şi prin diplomaţie. Prin urmare, Zeiţa este favorabilă conducătorilor, şefilor, autorităţilor. Marea Zeitate are grijă de lideri, cu Ea rezonând nativ cei având „vână de conducători". Aceştia ar trebui să ştie că nu le este de ajuns talentul de a subordona voinţa celor din jur, ci un lider adevărat are nevoie şi de sfetnici competenţi, de un fler psihologic de a-şi înţelege subalternii, ca şi de evitarea exceselor paranoide. Înţelepciunea oferită de Zeiţă este foarte trebuitoare celor care ajung în funcţii de conducere.

Despre BAGALAMUKHI există destul de puţine repere bibliografice, ceea ce ne duce cu gândul la caracterul său relativ secretos. Tot legat de noţiunea de „secret", se ştie că orice conducător deţine nişte taine prin care este puternic în faţa rivalilor sau subordonaţilor.

Oprirea de la cunoaştere atunci când se impune acest lucru, amânarea apariţiei şi răspândirii unor cunoştinţe până când oamenii devin capabili să le înţeleagă şi să le utilizeze înţelept (ezoterismul) este acţiunea Ei. Se spune că „ştiinţa fără conştiinţă este ruina sufletului", prin aceasta înţelegând că uneori cunoaşterea poate deveni o povară insuportabilă atunci când oamenii capătă mai multă putere decât pot controla. Mai întâi de toate, persoanele care duc greul deciziilor majore ar trebui să fie iniţiaţi în tehnici de autocontrol şi de folosire a intuiţiei şi credinţei în Divinitate. Pentru ca planeta să devină un paradis pentru toţi locuitorii săi, ar trebui ca liderii să fie introduşi în Ştiinţa Spirituală, iar atunci numeroase cunoştinţe cu totul inedite ar putea fi scoase de la „secret", făcând viaţa oamenilor mult mai uşoară şi mai plăcută, fără pericolul de a fi utilizate în scopuri meschine şi periculoase pentru ceilalţi. Cei care consideră că, în general, „mărgăritarele nu trebuie date la porci", adepţii secretizării informaţiilor, rezonează cu BAGALAMUKHI. Activitatea serviciilor secrete este apropiată de concepţia Zeiţei. Însă tot Ea poate decide că a sosit momentul pentru diverse deconspirări sau revelaţii şi atunci un val de informaţii noi, uneori cruciale, se revarsă în lume, schimbând concepţii sociale şi prejudecăţi istorice.

Conservarea ecosistemelor în parametrii lor naturali este o luptă continuă a ecologiştilor care doresc salvarea habitatelor de la extincţie. Amânarea pe termen nedefinit a exploatării lor sălbatice este o expresie a Graţiei lui BAGALAMUKHI. În general, instituţiile şi tendinţele conservatoare din societate au rolul lor bine definit în păstrarea cuceririlor poli-

tice, economice şi culturale ale antecesorilor noştri, ele fiind sub influenţa lui BAGALAMUKHI.

Sunt relatate cazuri când mari Maeştri (de exemplu, Paramahamsa Yogananda) au invocat Graţia Divină pentru a opri o ploaie puternică, căzută dintr-un cer complet acoperit de nori groşi. Miracolul s-a şi întâmplat la scurt timp, cel puţin în perimetrul în care ei se aflau, unde s-a creat o breşă în plafonul de nori. Este un exemplu de angrenare a forţelor Zeiţei BAGALAMUKHI, prin controlul elementelor naturii.

Episodul biblic cel mai reprezentativ pentru puterea Mamei Divine BAGALAMUKHI este cel în care Marea Roşie a fost traversată de Moise şi poporul său. Se povesteşte că marea a fost despicată în dreptul unei strâmtori, ridicându-se două mari ziduri de apă, printre care au trecut circa un milion de oameni, după care marea s-a prăvălit peste oştile faraonului. Este interesant că, recent, au fost descoperite dovezi arheologice în sprijinul acestei întâmplări incredibile, puse de unii specialişti pe seama „chivotului legământului". Acesta era în realitate un generator de energii colosale, deocamdată necunoscut ştiinţei moderne, purtat cu sfinţenie de poporul ieşit din robie. Acelaşi chivot a mai fost folosit şi când urmaşul lui Moise a despicat apele învolburate ale Iordanului, ca mai apoi, cu acelaşi dispozitiv, să fie dărâmate zidurile cetăţii Ierihon. Marele Templu din Ierusalim a fost construit cu scopul principal de a adăposti acest dispozitiv miraculos. Se poate ca chivotul să se afle sub protecţia Zeiţei BAGALAMUKHI, motiv pentru care încă este ţinut bine ascuns, cel mai probabil într-o mânăstire coptă din Etiopia.

Atunci când suntem într-una din situaţiile menţionate în descrierile de mai sus, putem invoca, plini de credinţă, Graţia Marii Puteri Cosmice BAGALAMUKHI. Poporul care îşi doreşte conducători vrednici de încredere poate apela la sprijinul Marii Zeiţe pentru a ridica lideri carismatici, iubitor de oamenii, destoinici. De asemenea, liderii deja existenţi pot beneficia, chiar fără să-şi dea seama, de sprijinul susţinut al Zeiţei dacă este invocat de iniţiaţi, dar numai în beneficiul poporului, nu pentru interese personale.

Marea Putere Cosmică DHUMAVATI

Zeiţa continuităţii conştiinţei şi a karmei

DHUMAVATI este Mama Divină a continuităţii conştiinţei după moarte şi a reîntrupării, conform karmei fiecărui spirit. Ea se ocupă de spiritele recent destrupate, dar şi de alegerea viitoarei reîncarnări pentru ele, în acord cu zestrea karmică şi dorinţa lor de evoluţie.

Putem pune această Zeiţă în corelaţie cu tot ceea ce ţine de un eveniment existenţial radical: MOARTEA ca experienţă pozitivă, experienţe

în preajma morţii (engl., *Near-Death Experience*), somnul (în care Spiritul iese din corp în fiecare noapte), visul lucid, experienţe spontane de ieşire din corp (engl., *Out-of-Body Experience*), în general orice trăiri personale care ne dezvăluie pe neaşteptate lumi invizibile, o realitate total diferită, dar plină de o viaţă mai înaltă. Aceste experienţe profunde ne revoluţionează complet viziunea asupra existenţei noastre terestre limitate. Ne diminuează considerabil ego-ul, astfel devenind mai smeriţi şi mai supuşi comandamentelor divine, mai detaşaţi de interesele meschine, mai răbdători, toleranţi, înţelepţi. Ceea ce numim „stări modificate de conştiinţă”, accesul la o lume paralelă, o realitate superioară, care ne schimbă instantaneu şi definitiv concepţia materialistă despre viaţă, sunt daruri ale lui DHUMAVATI. În cazuri excepţionale, Graţia Mamei Divine se poate manifesta şi ca o permanentizare a ieşirilor din corp pe timpul nopţii, la limită putându-ne păstra continuitatea conştiinţei 24 de ore din 24.

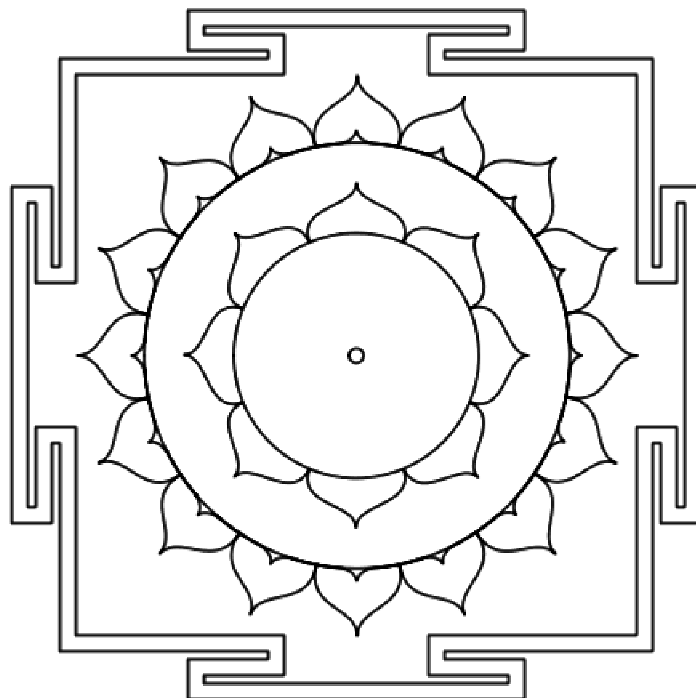
Marea Zeiţă DHUMAVATI este responsabilă şi de experienţele karmice neplăcute care ne sunt prescrise şi de care nu putem scăpa, prin legea cauzei şi efectelor (sărăcia, boala cronică, umilirea, singurătatea, pierderea, tristeţea etc). Aceste suferinţe sunt destinate purificării Spiritului de reziduurile care îl împiedică să urce în rang spiritual, spre DUMNEZEU. Suferinţele karmice sunt aduse la îndeplinire prin grija lui DHUMAVATI, ceea ce o face mai puţin plăcută celor ce nu înţeleg necesitatea arderii karmei.

Din perspectiva Zeiţei, viaţa spiritului este una singură, dusă alternativ când în lumea oamenilor, când în lumea spiritelor libere. De aici vine numele de „Zeiţa continuităţii conştiinţei”. Karma este elementul dureros care ne împinge de colo-colo, dintr-o lume într-alta. KARMELA este un alt nume pe care Îl poartă Zeiţa.

Prin rezonanţa cu înţelepciunea acestei Zeiţe Cosmice ne vom subordona mai uşor ego-ul în faţa intereselor Spiritului ce ne dă viaţă, care aspiră intens la evoluţie şi desăvârşire. Vom culisa de la personal spre transpersonal, de la micul ego către personalitatea universală a Spiritului. Dhumavati ne poate ajuta în depăşirea cu succes a momentului critic de vid total fără gânduri, o stare inevitabilă atunci când medităm la Sinele Suprem.

Cei cărora un clarvăzător cu har le dezvăluie vieţile lor anterioare şi influenţa acestora asupra vieţii actuale se poate spune că au intrat în Graţiile lui DHUMAVATI. Iar pentru a înţelege mai bine modul cum se clădeşte personalitatea Spiritului în milenii de nenumărate reîncarnări, din acumularea şi alăturarea multor suflete şi experienţe terestre, este bine ca ei să invoce cu ardoare Graţia acestei Zeiţe, care să le faciliteze aranjarea acestor informaţii tainice în puzzle-ul destinului cosmic al Spiritului. În cadrul studiului karmei nu doar ne împăcăm cu trecutul, ci primim şi sugestii de acţiune înţeleaptă, astfel încât să minimizăm şi chiar să evităm suferinţele karmice gata să dea rod. Înţeleptul va acţiona în sensul contrar păcatelor ancestrale, astfel neutralizându-le. În această

sforţare contra obişnuinţelor şi dorinţelor egotice trebuie invocat sprijinul lui DHUMAVATI. Ea deţine puterea şi responsabilitatea divină de a declanşa pedepsele karmice sau dimpotrivă, amânarea şi chiar anularea lor, în cazul în care omul s-a purificat suficient de păcate.

Yantra Zeiţei DHUMAVATI

Mantra Zeiţei DHUMAVATI este: DHUM

Iată un exemplu: la întrupare, un băiat poate primi destinul de a deveni medic, din cauza păcatelor de moarte ale omului în care s-a încarnat Spiritul său într-o viaţă anterioară, când a ucis mulţi semeni. Lui însă acum nu-i place vederea sângelui, aşa că va alege, să spunem, meseria de inginer. Este o decizie majoră, care îi va putea provoca neîmpliniri profesionale, dar şi alte suferinţe fizice de neînţeles. Arderea karmei ar fi fost mult mai uşoară dacă ar fi salvat vieţi, fiind medic, decât acum, când suportă diverse suferinţe. Primind Graţia lui DHUMAVATI, prin cunoaşterea surselor de conflict interior, revelate de un clarvăzător cu har, acest om se poate reorienta, într-un mod sau altul, către profesia predestinată, pe care a neglijat-o. Ar putea să urmeze cursuri de terapii complementare, sau să proiecteze aparate medicale, sau să se căsătorească cu o doctoriţă etc. De multe ori, viaţa îi loveşte cu duritate pe cei care nu îşi aleg meseria predestinată. Au parte de multe obstacole şi deziluzii la locul de muncă, iar deseori se decid pentru a se reprofila. Alt exemplu: cineva care trebuia să devină medic poate fi lovit de o boală cronică, ce îl va obliga să ia contact zilnic cu medicina. Un sfat competent venit la momentul potrivit ne poate orienta către direcţia destinului dorită de Spiritul nostru

şi, desigur, supervizată de DHUMAVATI, ochiul atent al karmei şi al dharmei...

Oamenii care sunt cuprinşi de supărări pot câştiga seninătate în faţa sorţii invocând puterea Marii Zeiţe DHUMAVATI. Ea îi poate ajuta să vadă partea plină a paharului, oportunităţile care se ivesc odată cu această durere, să depisteze defectele personale care i-au condus spre acest deznodământ nefericit şi, în final, să accepte cu resemnare ceea ce le este dat să suporte.

Să asişti la moartea unui om sau, mai grav, la moartea unei fiinţe dragi, îţi provoacă un stres imens, dar şi o mare uimire. În ciuda durerii sufleteşti, poţi resimţi în paralel o senzaţie stranie, de detaşare de trăirile egotice şi de împăcare cu noua situaţie ireversibilă. De cele mai multe ori, suntem ajutaţi de forţele cereşti să depăşim trauma umană primind nişte intuiţii despre viaţa care continuă dincolo de moarte. Unii oameni nu se gândesc la cele spirituale decât în astfel de momente tragice. DHUMAVATI este pentru ei un ajutor real, arătându-le intuitiv că există un Sine mai înalt care observă tăcut şi detaşat aceste schimbări radicale şi tulburătoare, care pot elibera sufletul de nişte apăsări şi temeri nemărturisite sau chiar neştiute. Moartea fizică aduce o naştere în spaţiul spiritual.

Putem lega de DHUMAVATI şi acele tehnici psihologice dure în care, de exemplu, pentru a scăpa de o fobie, pacientul este pus, într-un mediu controlat şi sub supraveghere medicală, să se confrunte cu obiectul fobiei sale, trăind toată spaima de care este în stare, până când omul îşi consumă toată energia fricii, în final redevenind liber de acea angoasă care îl chinuise ani de zile.

Şedinţele de hipnoză profundă, în care terapeutul intră în dialog cu o instanţă superioară, diferită de conştiinţa obişnuită a clientului său, cu Sinele profund, sunt un sprijin din partea lui DHUMAVATI. Descoperirile făcute în această stare de conştiinţă modificată pot rezolva multe probleme psihologice, fiind o metodă rapidă de ardere a karmei (ne referim la karma care devine inutilă din momentul în care omul se transformă radical în mai bine, ca urmare a acestui experiment spiritual).

Dacă ne putem împrieteni cu suferinţele, obstacolele, frustrările noastre şi le vom privi ca învăţători ce ne ajută să fim mai înţelepţi, atunci vom şti că am intrat în graţiile Zeiţei.

Cum ia naştere karma? Viaţa în formă umană creează automat karmă fizică, care în general are nevoie de o ispăşire fizică. În înţelepciunea budistă, cele 3 surse ale nefericirii omului sunt: 1) iluzia, ignoranţa; 2) ataşamentul şi aversiunea; 3) dorinţa. Urmările karmice diferă şi ele în funcţie de implicarea uneia sau alteia dintre aceste caracteristici umane fundamentale. Să folosim un exemplu:

1) Poţi ucide un gândac călcându-l din neatenţie. Karma rezultată este minimă. 2) Poţi ucide un gândac fiindcă ţi-e teamă sau scârbă de el. Karma este medie. 3) Poţi ucide un gândac pentru a-l chinui, a-i provoca suferinţă. Karma este maximă.

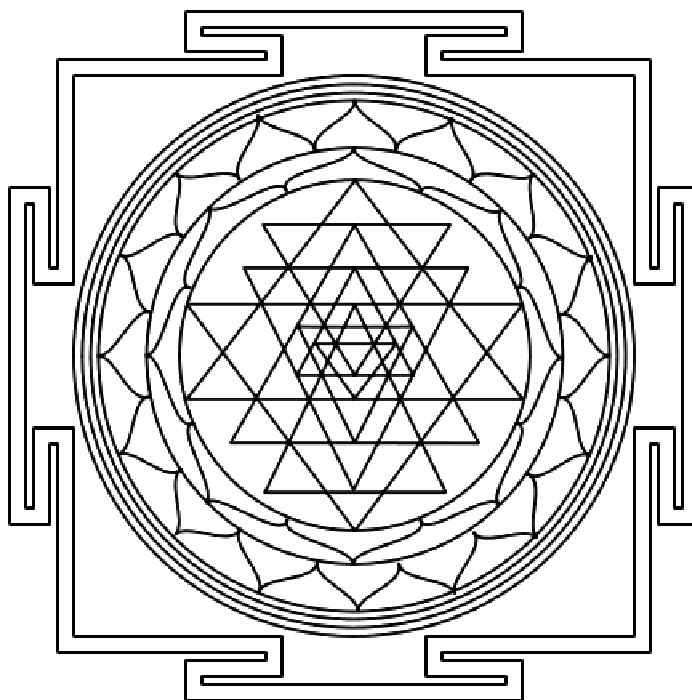
Aversiunea (ca şi atracţia) este un produs al subconştientului nostru, ca urmare a experienţelor anterioare trăite sau închipuite. În schimb, dorinţa are o sursă conştientă, uneori chiar de la nivel spiritual (în acest caz, influenţa unui spirit malefic). Este evidentă importanţa karmică a intenţiei, gradată ca 1. lipsă de conştienţă, 2. semi-conştienţă, 3. conştienţă deplină. Putem considera că animalele îşi fac o karmă mai mică din cauză că factorul conştient este mai redus la ele.

După marele raja-yoghin Patanjali, există 5 obstacole pe care le întâmpină omul dedicat căutării perfecţionării şi obţinerii iluminării spirituale. Ele trebuie eliminate pe rând, cu un efort constant. Acestea sunt: ignoranţa spirituală, egoismul separator, ataşamentul, repulsia şi dorinţa de a trăi (instinctul de conservare a trupului). Ultimul este şi cel mai greu de îndepărtat, chiar şi de către marii înţelepţi şi maeştri spirituali. Totuşi, acesta poate fi instantaneu depăşit prin Graţia Mamei Divine DHUMAVATI, prin revelarea directă a faptului că spiritul poate exista fără trup. Astfel şi celelalte obstacole vor dispare uşor, firesc, aproape fără efort. Persoanele care au avut o experienţă în preajma morţii mărturisesc că nu voiau să se întoarcă în trup, dar au fost obligate cumva să o facă. Odată ce ai văzut frumuseţea vieţii fără trup fizic, nu te vei mai agăţa cu disperare de această viaţă corporală penibilă.

Vârsta senectuţii stă sub semnul lui DHUMAVATI, fiind ultima linie dreaptă în cursa spre moarte. Omul bătrân este slăbit, bolnav, marginalizat şi, prin urmare, plăcerile vieţii îi sunt treptat reduse, lăsându-i opţiunea să se gândească mai profund la ce îl aşteaptă după teribilul eveniment. Imaginea arhetipală a înţeleptului este bătrânul care conştientizează iminenţa morţii corpului fizic. Ea ne face să fim mai toleranţi, mai corecţi, mai generoşi. Astfel, unele excese de caracter ne sunt estompate şi tindem să fim mai puţin păcătoşi, în vederea purificării sufleteşti dinaintea întâlnirii cu DUMNEZEU. Nu întâmplător, imaginea simbolică a Zeiţei DHUMAVATI este o văduvă bătrână, simbol al singurătăţii şi suferinţelor vârstei înaintate. Sigur că efectele karmice ne însoţesc toată viaţa, uneori chiar din pruncie, dar la bătrâneţe problemele fizice par a nu mai avea alt leac decât trecerea în lumea de dincolo. Suntem forţaţi de legile naturii să reflectăm intens la chestiunea sufletului şi a nemuririi sale, deci evoluăm spiritual vrând-nevrând. Nu toţi, poate, ci doar cei care acceptăm înţelepciunea pe care Mama Divină DHUMAVATI ne-o şopteşte atunci când arătăm receptivitate spirituală...

Marea Putere Cosmică
TRIPURA SUNDARI

Zeiţa frumuseţii şi armoniei

Yantra Zeiţei TRIPURA SUNDARI

Mantra Zeiţei TRIPURA SUNDARI este: KLIM

A fi **frumos** înseamnă a avea o formă armonioasă. A fi **bun** înseamnă a avea un fond armonios. A fi **adevărat** înseamnă a avea o formă în armonie cu fondul. Iată demonstraţia simplă că Binele, Frumosul şi Adevărul au o sursă comună, fiind una cu Armonia Divină. Acestea nu sunt convenţii artificiale, mode trecătoare sau interese de moment. DUMNEZEU ne oferă libertatea de a acţiona, dar nu oricum, ci în armonie cu Legile Creaţiei. Libertatea Divină nu este haotică, ci respectă şi satisface interesele tuturor, atât cele individuale, cât şi cele universale. DUMNEZEU ţine cont de tot şi toate, nu neglijează nimic şi pe nimeni, atât de înţelepte sunt intenţiile şi acţiunile Sale.

În primă instanţă, armonia este cel mai uşor vizibilă în frumuseţea obiectelor, oamenilor şi a naturii. Contemplarea frumuseţii naturii este un mod accesibil de a fuziona cu sfera de forţă a lui TRIPURA SUNDARI. În acest proces de admiraţie a armoniei naturii, mintea se opreşte, iar cunoaşterea este i-mediată, intuitivă, nu discursivă precum cea ştiinţifică. Un apus de soare, întinderea mării, măreţia munţilor, rafinamentul

detaliilor florilor, culorile vii ale animalelor, o pajişte plină de flori multicolore, ciripitul păsărilor şi multe alte aspecte pe care le-am trăit în natură sunt toate rezonanţe cu Mama Divină cea minunată, „Sundari”. Celălalt nume, „Tri-pura”, semnifică cele trei lumi în care acţionează Zeiţa (fizică, astrală, mentalo-cauzală), adică întregul Cosmos.

Este şi mesajul artei adevărate, cea care ne taie răsuflarea şi ne duce pe aripile frumuseţii transpuse în capodopere. În arta occidentală, stilul poate cel mai caracteristic lui TRIPURA SUNDARI ar fi cel baroc – abundent, armonios, impresionant.

Orchestrele formate din diverşi muzicieni reuşesc să se coordoneze perfect pentru a scoate rezultatul minunat al armoniei sonore. O notă greşită sau pierderea ritmului pot transforma totul într-un dezastru. Pentru oricine, muzica este un mijloc facil de a înţelege conceptul de frumuseţe, armonie şi cum colaborarea dintre oameni poate avea efecte incredibile, chiar miraculoase. Nu orice melodie rezonează cu legile armoniei divine, ci doar atunci când autorul şi interpretul sunt ei înşişi racordaţi la sursa frumuseţii universale, ceea ce îndeobşte numim „talent”.

Artele plastice necesită, în general, o pregătire de specialitate pentru a putea remarca frumuseţea sau lipsa de armonie a unei picturi, sculpturi, arhitecturi etc. Aici ajungem la o problemă intens dezbătută de-a lungul vremii şi încă netranşată. Există oare o frumuseţe absolută, atemporală, care poate fi remarcată de oricine, sau frumuseţea „este în ochii privitorului”, care are nevoie de educaţie culturală pentru a o recepta? Credem că adevărul este la mijloc, existând dovezi pentru ambele ipoteze. Pentru prima variantă aducem ca sprijin numărul FI, sau secţiunea de aur, cum este cunoscută în artele plastice, fiind acel raport optim şi armonios dintre două mărimi, la care se ajunge chiar şi prin statistici psihologice. De asemenea, se ştie că armoniile muzicale sunt modelate în ascuns de legile obiective ale matematicii. Pe de altă parte, este evident că receptivitatea la frumos este mai dezvoltată în persoanele care sunt familiarizate cu tehnica artistică respectivă şi având o educaţie culturală.

Frumuseţea chipului uman este un atu pentru purtătorul ei. Ea sugerează privitorilor că poate avea încredere în el (deşi în unele cazuri se poate păcăli). Se spune că adevărata frumuseţe iradiază din interior. Un caracter puternic, moral, nobil este minunat şi magnetizant. Există unele persoane aparent urâte, dar frumuseţea lor lăuntrică îi fascinează pe cei care ajung să le cunoască mai de aproape. TRIPURA SUNDARI îi încurajează pe cei buni, credincioşi în puterea nemăsurată a lui DUMNEZEU, să nu îşi ascundă frumuseţea morală, ci să fie mândri de ea. Ceilalţi semeni vor putea astfel compara lumină lor angelică cu conduita hâdă, perversă, rea a unor oameni mânaţi de spirite malefice.

Armonia nu este de găsit doar în natură, ci şi între oameni. TRIPURA SUNDARI ne îndeamnă la înţelegere între semeni, astfel încât fiecare să aibă ce are nevoie. Pentru ca omenirea să fie armonioasă ca sistem, are nevoie ca elementele sale, oamenii, să fie mulţumiţi, fiecare la locul său. Ţelul suprem al Zeiţei este bunăstarea generală, încurajându-i pe cei care

fac acţiuni de mecenat, filantropice, sponsorizări şi cei care luptă pentru egalitatea în şanse şi accesul tuturor la resurse. Abundenţa este naturală, DUMNEZEU ne-a dat pe această planetă tot ce ne trebuie pentru a trăi cu toţii decent. Dar oamenii - nechibzuiţi şi egoişti, aşa cum îi îndeamnă ignoranţa şi demonii să fie - îşi împart resursele inegal şi inechitabil, sperând că asta îi va face fericiţi. Realitatea le contrazice aşteptările, fiindcă ei nu au acţionat inspirat divin, în armonie cu legile universale. În acest sens, TRIPURA SUNDARI este Zeiţa abundenţei, fiindcă ne îndeamnă la pace şi armonie, dorind să ne vadă pe toţi fericiţi şi având tot ce ne trebuie. LAKSHMI este un alt nume sub care este cunoscută Zeiţa belşugului.

Matematica are frumuseţea ei pentru cel care o studiază, căci este inspirată din planurile înalte ale manifestării, acolo unde gândurile creatoare sunt minunate, armonioase, integrate într-un ansamblu măreţ. Desenarea manuală a celebrei *yantre* a lui TRIPURA SUNDARI (cunoscută ca SRI YANTRA) este, în sine, o iniţiere în conceptul de „armonie", căci foloseşte la trasare numărul FI, simbolul armoniei geometrice, şi obligă a se ţine cont simultan de mai multe condiţii: condiţia ca liniile triunghiurilor să se intersecteze câte trei, condiţia ca centrul cercului mare exterior să se suprapună cu centrul cercului înscris în triunghiul mic interior, care în plus ar trebui să fie echilateral. Toate aceste condiţii sunt foarte greu de respectat simultan atunci când desenezi *yantra* cu creionul, ducându-ne cu gândul la cât de mare este Inteligenţa divină, care urmăreşte clipă de clipă armonia întregului Univers, cu miriadele sale de lumi şi fiinţe diverse. În acelaşi timp, este un îndemn de a urma şi noi această înţelepciune divină şi să trăim echilibrat.

Contemplând ce este frumos şi ne uimeşte, noi primim binecuvântarea lui TRIPURA SUNDARI. Dacă suntem atenţi şi receptivi, putem remarca frumuseţea în multe detalii înconjurătoare, ceea ce ne va înnobila viaţa şi ne va oferi nenumărate clipe de fericire. Iată o cale simplă de a fi fericiţi: să fim atenţi şi să admirăm frumosul atunci când se iveşte...

Adevărata frumuseţe ne uimeşte şi ne aduce pentru o clipă fericirea divină în suflet. Receptarea frumuseţii, fără excepţie, ne face fericiţi măcar o secundă. Frumuseţea este expresia concretă a fericirii abstracte, dar ele sunt unite în mod tainic. Unii oameni sensibili pur şi simplu leşină în faţa unei capodopere artistice, atât de mare este fericirea care le inundă sufletul. Corpul lor nu suportă atâta energie beatifică venită dintr-o dată.

Mama Divină TRIPURA SUNDARI ne ajută să progresăm spiritual prin fuziunea noastră repetată cu adevărata fericire. Fericirea este o energie specifică a lui DUMNEZEU, pe care o primim în suflet câteodată. Fericirea se deosebeşte de sentimentul de bucurie sau mulţumire prin aceea că ea nu are nevoie de nimic exterior pentru a se ivi. Nu este nevoie să alergăm după împliniri lumeşti sau să obţinem anumite obiecte ca să fim fericiţi. Acesta este marele secret: fericirea provine exclusiv din rezonanţa sufletească cu Divinitatea!

Se spune că „frumuseţea este în ochii privitorului", ceea ce înseamnă că ea este un atribut subiectiv, care poate fi remarcat doar de fiinţele care

acceptă inspiraţie şi energie de la Divinitate. Cei instigaţi spre rău, blocaţi complet faţă de tot ceea ce vine de la DUMNEZEU (din păcate, mai există şi astfel de exemplare umane, care au *chakra Sahasrara* aproape închisă!), aceia urăsc frumuseţea şi vor să strice armonia lucrurilor. Preocuparea lor satanistă este să promoveze hidoşeniile, haosul, răutăţile. Sunt cu adevărat blestemaţi să nu poată fi ajutaţi, fiindcă refuză instinctiv orice vine de la DUMNEZEUL binelui.

Activarea intensă a *chakrei Sahasrara* (aflată deasupra capului) ne induce starea psihică de armonie, încât orice vedem sau ni se întâmplă îşi revelează intuitiv rolul său ascuns. Omul trăieşte în lume, dar lumea comună nu mai trăieşte în el, cel puţin nu cu aceeaşi intensitate ca înainte. Întreg universul este cuprins acum în îmbrăţişarea lui. Rezonanţa cu armonia ne face să simţim că ceea ce vedem cu ochii fizici nu este tot, că nu trebuie să îi acordăm atâta importanţă, deşi merită tot respectul şi grija noastră. Este o viziune cu adevărat divină, fiindcă ne ia de pe suflet greutatea pe care o au cei care „cred numai în materie". Acum cu adevărat primim „credinţa în spirit". Nu ne mai temem de suferinţă şi nu ne mai întristăm din cauza relelor omeneşti, ci ne bucurăm de ceea ce este frumos în jur. Simţim că totul este la locul său în această lume şi fiecare are ceea ce merită şi are nevoie. Este cu adevărat o binecuvântare!

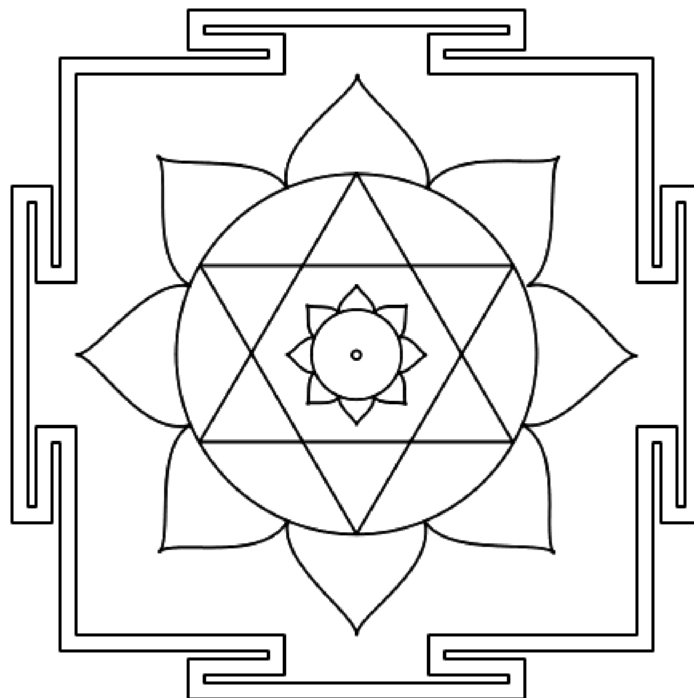
Frumuseţea formelor este doar o manifestare vizibilă a perfecţiunii divine. Formele sunt trecătoare, perisabile, nimic nu rezistă trecerii timpului, cu excepţia frumuseţii însăşi, care iradiază din spatele formelor. Frumuseţea este un mister care nu poate fi dezlegat decât atunci când vom atinge personal viziunea perfecţiunii dumnezeieşti. Acolo vom descoperi sursa abstractă a tuturor frumuseţilor materializate pe Pământ şi în Cosmos.

Apostolii, văzând cadavrul unui câine, au întors capul cu dezgust. Isus le-a spus: „Dar priviţi ce dinţi frumoşi are!" Aceasta este diferenţa de viziune dintre omul obişnuit şi cel iluminat. Primul vede lucrurile în alb-negru şi se focalizează preponderent pe aspectele negative. În schimb, mintea iluminată vede mai ales frumuseţea şi perfecţiunea naturii, rezonând spontan cu aspectele pozitive ale vieţii.

„Iubirea de semeni" are la temelie iubirea creaţiei minunate a Creatorului Suprem, creaţie aflată într-o neîncetată perfecţionare. Formele materiei sunt efemere, dar proiectul care le stă la bază este etern, de o perfecţiune şi grandoare dincolo de imaginaţie. Frumuseţea naturii este un ecou vag al frumuseţii indescriptibile fără formă din care emană tot ce este creat, inclusiv omul. Deci, poţi iubi omul ca purtător al unei scântei divine, pe care o ai şi tu – este viziunea inspirată de Zeiţa Compasiunii, TARA. Şi poţi iubi omul ca pe o creatură complexă şi perfectă în detalii, care înnobilează natura, rod al inteligenţei divine – este viziunea Zeiţei Frumuseţii şi Armoniei.

Cuvinte cheie ale Zeiţei TRIPURA SUNDARI: Echilibru, simetrie, ordine, strălucire, încântare, beatitudine spirituală.

KAMALATMIKA este un alt nume pentru Zeiţa TRIPURA SUNDARI, folosit în altă regiune a Indiei. Iată, mai jos, *yantra* şi *mantra* care ne conectează cu aceeaşi sferă de forţă a lui TRIPURA SUNDARI, numită aici KAMALATMIKA.

Yantra Zeiţei KAMALATMIKA

Mantra Zeiţei KAMALATMIKA este: ŞRIM

Cercetătorii au adunat din toate colţurile subcontinentului indian tradiţii religioase referitoare la adorarea unor mari Zeiţe, care la numărătoare au rezultat 10. Totuşi, KAMALATMIKA este identică în însuşiri cu TRIPURA SUNDARI, deşi provin din regiuni diferite ale Indiei şi au *mantre* şi *yantre* diferite. Indiferent cum O numim, de fapt este aceeaşi Zeiţă care răspunde apelurilor pline de iubire ale celor care o invocă. Prin urmare, *Dasha* (în sanscrită, *zece*) *Maha Vidya* conţine 9 Mari Puteri Cosmice... Nu veţi găsi nicăieri afirmat acest lucru în public, probabil din respect pentru clasici, deşi era o concluzie raţională. În general, Ştiinţa Spirituală are rolul de pune ordine în tradiţiile religioase, chiar dacă prin asta deranjează cutumele sociale şi culturale.

Un lucru mai puţin ştiut este că Spiritele Superioare pot revela diferite yantre, mantre sau metode pentru accesarea ocultă a aceluiaşi fenomen subtil sau entitate subtilă, având o libertate totală în această privinţă.

Marea Putere Cosmică MATANGI

Zeiţa comunicării

Când a creat multitudinea de fiinţe, DUMNEZEU Unicul le-a înzestrat cu darul comunicării între ele. Comunicarea se opune singurătăţii, izolării. Comunicarea este liantul universului, modul prin care multitudinea tinde către unicitate.

Formele comunicării sunt nenumărate. În planul terestru fiinţele vii comunică prin gesturi, culorile corpului, mirosuri, sunete (configurate semantic). Toate speciile animale au un sistem propriu de comunicare, în lipsa căreia s-ar stinge rapid. Vorbelor, omul le-a adăugat scrisul (cuvinte materializate), dar şi limbajul artistic, metaforic.

Pentru că fiinţele nu se reduc la partea materială, ele comunică şi în plan subtil, telepatic, inaudibil. Telepatia este forma de comunicare specifică lumii invizibile, astrale, a tuturor spiritelor şi a lui DUMNEZEU. *Mantrele* rostite cu glas tare sau în minte sunt de fapt apeluri telepatice către spiritele specifice. Limbajul telepatic universal al spiritelor este mult mai rapid decât vorbirea umană

şi, dacă ar putea fi transpus în sunete, ar fi similar cu ţârâitul unui modem de fax. Traducerea sa în foneme este aproximativă. *Mantrele* doar sugerează un anumit semnal telepatic, cu care nu este chiar identic. Gândurile omului sunt mesaje trimise în spaţiu sau receptate de acolo, sunt vibraţii care nu stau pe loc, ci ele circulă în univers, comunică ceva unui ascultător virtual.

Gândul, vorbele, cuvintele scrise sunt forme de comunicare mental-raţională. Muzica, arta în general, este un limbaj special, paralel cu raţiunea, fiind mai aproape de limbajul emoţiilor şi intuiţiei.

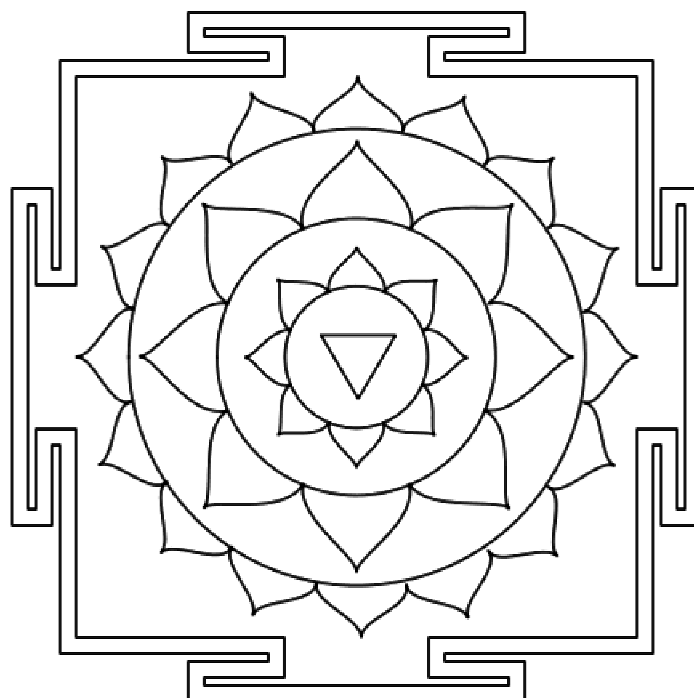
MATANGI este Zeiţa care se preocupă de comunicarea eficientă sub toate formele.

Oamenilor le-a dăruit arta elocinţei, arta actorului, muzica vocală şi instrumentală. Ea îi sprijină pe cei care trebuie să comunice cunoştinţe sau alte mesaje (profesori, oratori, mediatori, actori, poeţi, scriitori, dansatori, regizori de film sau teatru etc). O face doar cu cei care comunică lucruri frumoase, morale, nobile, înălţătoare, care îl pot apropia pe om de DUMNEZEU. Cu ceilalţi „decadenţi” nu are nicio treabă, îi lasă să rostească cuvinte sau sunete fără şir, sterile şi chiar respingătoare.

Calităţile lui MATANGI vizibile în om aproape că se suprapun cu cele ale *chakrei Vishuddha*, de care este prin urmare legată în mod natural. Elocinţa, simţul muzical, telepatia clarauditivă, sunt câteva dovezi de excelenţă la care ne conduce activarea intensă a *chakrei Vishuddha*. Graţia Mamei Divine MATANGI ni le poate aduce în fiinţă. Scriitorilor expresivi, muzicanţilor talentaţi, oratorilor abili, poeţilor inspiraţi, MATANGI le poate facilita succesul deplin, cu condiţia ca ei să exerseze neîncetat,

dezvoltându-şi gradat măiestria omenească, dar şi rezonanţa lăuntrică cu inspiraţia „muzei” divine.

În domeniul social, telecomunicaţiile fac parte din sfera de influenţă a acestei Zeiţe, care amplifică expresivitatea şi forţa de influenţă a unei persoane sau idei. Dezvoltarea impetuoasă a radioului, televiziunii, internetului fac din planeta albastră un „sat global”, în care distanţele nu mai contează. Oamenii au ocazia să se apropie, mai presus de diferenţele de tot felul dintre ei, îşi înţeleg mai bine culturile şi motivaţiile, fac schimburi fructuoase de idei şi clădesc, zi de zi, un organism social global, în care necazurile, dar şi bucuriile se împărtăşesc instantaneu. Unitatea umanităţii devine treptat, din utopie, realitate, prin aportul nebănuit al Zeiţei comunicării, MATANGI.

Yantra Zeiţei MATANGI

Mantra Zeiţei MATANGI este: AIM

Isus Cristos primea Graţia acestei Mame Divine atunci când ţinea predici inspirate, cum ar fi „fericirile de pe munte”. Cei care au darul comunicării şi putere de convingere asupra oamenilor rezonează nativ cu MATANGI.

Marele înţelept şi erudit indian Vasishtha Ganapati Muni a fost o legendă vie a secolului XX. Numeroşi martori care îl cunoşteau bine au mărturisit că, până într-o zi, el nu cunoştea deloc graiul tamil, o limbă foarte dificilă. După 15 zile, Muni conferenţia într-o tamilă pură, citea şi scria la fel ca un profesor. Uimiţi de această performanţă supraomenească, curioşii au aflat din gura maestrului cum a reuşit: „Prin meditaţie”.

Iar noi putem adăuga: prin Graţia Mamei Divine MATANGI, aceeaşi care i-a ajutat şi pe ucenicii lui Isus să „vorbească în limbi străine”, pentru a răspândi mesajul sfânt.

Marea Putere Cosmică BHUVA-NESHWARI

Zeiţa spaţiului şi cunoaşterii

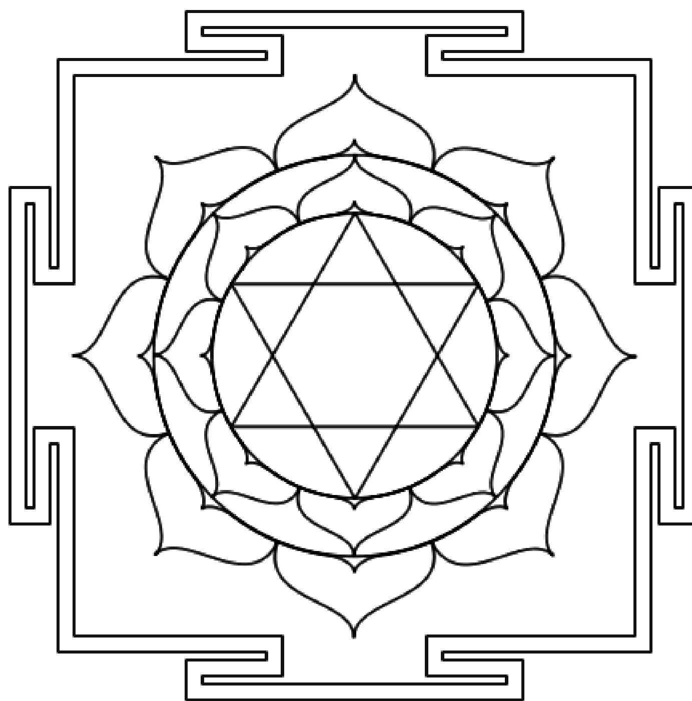
BHUVANESHWARI este Zeiţa Supremă a Spaţiului în care au fost create toate lumile vizibile şi invizibile.

Spaţiul este unic, dar el conţine mai multe universuri (fizic, astral, mental) care se întrepătrund fără a se deranja reciproc. Un nume folosit azi pentru Spaţiul multidimensional este cel de Multivers. Atomii fizici sunt formaţi în proporţie de 99,9% din spaţiu vid în care se manifestă câmpuri de forţe şi interacţiuni energetice. Infinit mai mici decât ei sunt atomii astrali, iar atomii mentali sunt infinit mai mici decât cei astrali. Spaţiul fiind unul singur – loc de expansiune a întregii Creaţii -, rezultă că universul astral este infinit mai mare decât infinitul fizic, iar universul mental este infinit mai mare decât infinitul astral! “Infinitul” este numele a tot ce ne depăşeşte capacitatea de înţelegere. Pentru om, cosmosul este infinit de mare, imposibil de cuprins cu mintea, dar şi infinitul mic este la fel de imposibil de pătruns. Mergând pe firul raţiunii, dacă atomul fizic este infim, atomul astral este sub-infinitezimal, iar atomul mental este sub-sub-infinitezimal, ar trebui ca DUMNEZEU să fie şi mai mic decât atomul mental, adică sub-sub-sub-infinitezimal. Totuşi, Conştiinţa Divină se poate dilata instantaneu până la marginea Spaţiului, ştiind orice despre totul şi totul despre oricine. BHUVANESHWARI, ca un Spirit foarte înalt şi ajutor de nădejde al Domnului Creator, este Stăpâna Spaţiului şi Doamna Infiniturilor.

Spaţiul fiind suportul lumilor şi fiinţelor din ele, BHUVANESHWARI este Mama lumilor create. În această calitate, ea are Cunoaşterea totală a acestor lumi. Ea oferă cu generozitate toate cunoştinţele despre natură, necerând nimic în schimb. Toate ştiinţele sunt un dar pentru oamenii care manifestă curiozitatea de a afla tainele universului. DUMNEZEU nu ocultează Creaţia Sa, ci o prezintă cu plăcere tuturor, cu condiţia ca ei să vrea cunoaşterea. Inspiraţiile ştiinţifice, filosofice, artistice de mare valoare provin din lumile paralele elevate, prin Graţia lui BHUVANESHWARI, care facilitează transferul de idei către oamenii receptivi. Astfel, cunoaşterea omenirii avansează spre un adevăr tot mai larg, mai aproape de totalitate şi perfecţiune.

Însă cei care vor să păstreze doar pentru ei ştiinţa dobândită, care „ţin lumina sub obroc”, pot avea parte de feste. BHUVANESHWARI îi va lăsa să fie înşelaţi cu false cunoştinţe, ambiguităţi, informaţii inutile – toate venite de la entităţile întunecate. Cunoaşterea adevărată trebuie diseminată, chiar dacă nu toţi oamenii o pot înţelege sau sunt interesaţi de ea. Din păcate, oamenii încă mai răsplătesc minciuna şi batjocoresc adevărul, ca şi acum 2000 de ani. Multora le lipseşte pofta de cunoaştere care i-ar elibera din ignoranţă.

Dorind împărtăşirea cunoştinţelor, Zeiţa este şi patroana educaţiei.

Yantra Zeiţei BHUVANESHWARI

Mantra Zeiţei BHUVANESHWARI este: HRIM

Cunoaşterea oferită de BHUVANESHWARI ne expansionează fiinţa spre infinit, plecând din centrul pieptului (*Anahata Chakra*) şi umplându-ne de bucurie. Prin expansiunea conştiinţei simţim că suntem tot universul, cu toate fiinţele sale, nemaiidentificându-ne cu micul vehicul egotic temporar.

Contemplarea cerului înstelat sau a fotografiilor universului obţinute de astronomi ne pune în rezonanţă cu Spaţiul infinit şi ne desţeleneşte mintea, scoţând-o din cubul ei cotidian către marile sfere cosmice. Ne trezeşte dorinţa de a călători către stele, către lumi extraterestre cu totul inedite şi minunate.

În viziunea Zeiţei, cunoştinţele general-ştiinţifice le cuprind şi pe cele spirituale, care se referă la lumile invizibile şi legile universale. BHUVANESHWARI patronează ştiinţa despre lumea spiritelor revelată

oamenilor şi tot Ei îi revine meritul dezvăluirii existenţei Marilor Puteri Cosmice, de necunoscut altfel decât prin revelaţie divină.

Creatorii (din artă, filosofie, ştiinţă etc) resimt o mare plăcere, o bucurie sufletească imensă atunci când li se dezvăluie un nou aspect al Creaţiei. Bucuria cunoaşterii reproduce la scară redusă Bucuria Creatorului la facerea lumilor. Atunci când vrei să dăruieşti semenilor o operă care să le deschidă fiinţa către cunoaştere, la rândul tău eşti ajutat să înţelegi mai mult, sporindu-ţi cunoaşterea personală şi fericirea. Aceasta este Graţia lui BHUVANESHWARI oferită uneltelor sale umane: creatorii de valoare. Nu orice lucrare artistică sau filosofică este obţinută prin graţia Zeiţei, ci doar acelea care dez-limitează mintea umană către noi orizonturi, care dă înţelesuri înalte vieţii, care ilustrează adevăruri abstracte, pentru a fi uşor înţelese de oricine. Cât despre ştiinţa omenească, putem spune fără rezerve că este fiica mult iubită a lui BHUVANESHWARI şi darul ei suprem pentru omenire, vizând apropierea noastră treptată de cunoaşterea universală...

Spaţiul este cea mai generoasă resursă oferită de Creator. Galaxiile au spaţiu suficient la dispoziţie ca să se dezvolte. Ele găzduiesc viaţă sub diverse forme, căci acesta este şi scopul apariţiei lor. Pe cât de generos este Spaţiul, pe atât de generoasă este şi Cunoaşterea despre ceea ce există. Ambele sunt guvernate de BHUVANESHWARI. Deşi aşa s-ar părea, DUMNEZEU nu face „risipă” de Spaţiu, căci nenumărate stele şi planete sunt create în fiecare clipă pentru a-l umple cu viaţă. „Risipa” de Spaţiu este motivaţia ce cheamă noi creaţii. Dacă lumile ar fi înghesuite, la limita ciocnirii dintre ele, desigur că nu ar mai apare altele... Pe fondul imensităţii, creativitatea divină se desfăşoară fără oprelişti în noi forme de viaţă, noi planete, stele, galaxii, universuri...

Similar cu Spaţiul, curiozitatea omenească poate părea o „risipă” mentală. Dar ea este treptat umplută de cunoaştere, de ştiinţă, care ne ajută să supravieţuim ca umanitate şi ca indivizi, ne sporeşte confortul vieţii, ne creşte toleranţa reciprocă, ne dezvoltă înţelepciunea. Fără curiozitate, omenirea ar decade în stadiul vegetativ, de fapt, ar dispare ca specie.

Fobiile legate de spaţialitate - agorafobia, ca şi claustrofobia - pot fi tratate prin intrarea pacientului în rezonanţă psihologică cu sfera Marii Zeiţe BHUVANESHWARI.

Dedublarea astrală sau mentală voluntară şi perseverentă este un instrument de explorare personală a lumilor paralele, eveniment aflat sub oblăduirea lui BHUVANESHWARI. Cercetătorul spiritual este imediat preluat de unul din spiritele ajutătoare ale Zeiţei şi şcolit în misterele planului astral sau mental. În schimb, dedublarea ocazională este corelată mai mult cu puterea Zeiţei DHUMAVATI, care ne iniţiază în privinţa continuităţii conştiinţei. Cele două Zeiţe ar putea fi coautoarele morale ale maximei: „Ignoranţa nu are început, dar are un sfârşit. Cunoaşterea are un început, dar nu are sfârşit.”

Marea Putere Cosmică KALI

Zeiţa timpului şi a transformării evolutive

Ceasul sau calendarul nu fac decât să ne ordoneze viaţa, însă nu au o prea mare importanţă în sine. Sesizăm trecerea timpului mai ales atunci când se încheie un ciclu de viaţă. Atunci timpul ne presează la schimbări majore în viaţă, la decizii serioase şi la analize personale importante. Este important ca, la încheierea unei etape, să ne uităm înapoi cu detaşare, fără regrete şi fără teamă de viitor. Schimbarea obişnuinţelor este o mare provocare, la care din când în când cu toţii suntem obligaţi. Invocarea puterii de discernământ a Marii Zeiţe KALI ne va ajuta în momentele critice, când suntem puşi în faţa unei dileme: să rămânem pe calea noastră sau să o părăsim, considerând că a sosit sorocul unei schimbări? În a doua variantă, KALI ne va ajuta să o rupem cu trecutul, să părăsim zona de siguranţă psihologică, ce ar deveni în curând o capcană. În prima variantă, KALI ne ajută să învingem obstacolele pe care ni le pun în cale diverse entităţi malefice, dornice să ne vadă căzuţi pradă disperării şi eliminaţi de pe scena vieţii. KALI este cunoscută drept „învingătoarea demonilor”.

În general, timpul se manifestă prin transformări ale obiectelor naturii. Nimic nu rămâne veşnic în aceeaşi formă. Atunci când se află într-o stare de confort, nicio fiinţă nu vrea schimbarea. Apare însă pericolul perfid al stagnării, pe care îl înlătură KALI, în numele principiului evoluţiei neîncetate spre perfecţiune. Zeiţa obligă creatura să facă faţă unei provocări exterioare ce îi strică

echilibrul, în vederea obţinerii unei noi stări de echilibru superior. Mişcarea în spirală este simbolul progresului continuu.

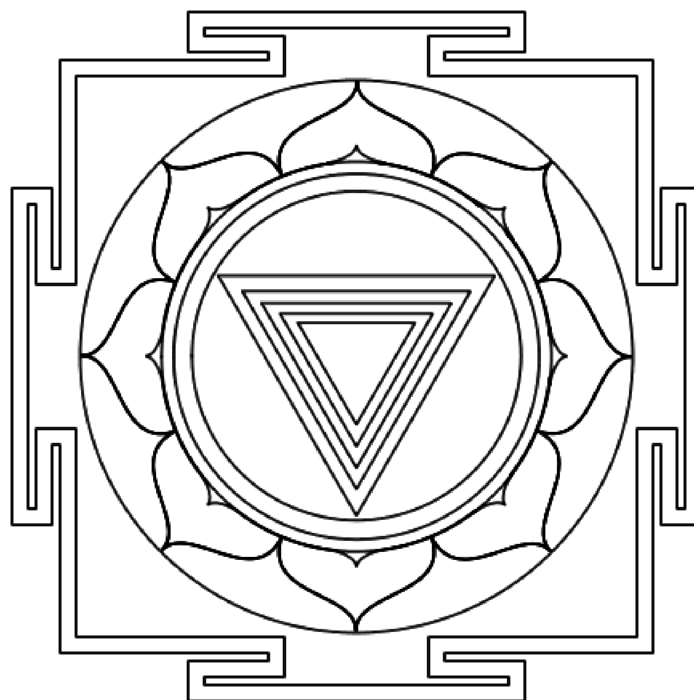
În reprezentările tradiţionale, KALI este legată de ideea groaznică a morţii, care şterge totul. Totuşi, KALI nu este atât Zeiţa morţii, ci mai ales Zeiţa transformării perpetue a formelor, care ajută spiritele să evolueze, căpătând noi şi noi experienţe. KALI aduce, mai degrabă, noul, prospeţimea. Totul în jurul nostru se transformă neîncetat, deşi poate că nu observăm asta. Chiar şi noi ne schimbăm în fiecare zi, fizic, psihic, mental şi spiritual. Lumea ar fi altfel o mare plictiseală. Asocierea morţii cu oprirea şi neantul este falsă. KALI poate fi mai degrabă asociată cu utilitatea cadavrului de a hrăni viermii şi alte animale, deci cu transformarea în noi forme de viaţă. KALI este viaţa mereu renăscând. Moartea este doar una din posibilităţile de transformare a materiei, dar nu singura. Uneori putem trăi drame mai dureroase decât spaima de moarte.

În general, transformările ireversibile pe care ni le asumăm, cum ar fi operaţiile estetice sau schimbarea meseriei, a ţării de rezidenţă etc, sunt decizii importante, în care avem nevoie de fermitate, hotărâre vitejească, care ne pot fi impulsionate prin rezonanţa cu Marea Zeiţă KALI. Aşa cum am mai spus, nu numai schimbările necesare, ci şi păstrarea unei stări de fapt poate fi urmarea ajutorului Său. Uneori avem nevoie de

stabilitate pentru a obţine rezultate bune în timp, dar întâmpinăm ostilitate. Atunci, într-o acţiune aproape eroică, de impunere a autorităţii noastre, energia lui KALI ne poate ajuta să dovedim stăpânire de sine, încăpăţânare cu orice preţ împotriva comploturilor şi bârfelor urzite în jurul nostru, care erau gata de a ne face să abandonăm câmpul de luptă al vieţii. „Fiecare lucru la timpul potrivit, nici mai devreme, nici mai târziu", ar fi un dicton potrivit.

KALI ajută la transformarea lumii întregi prin calamităţi naturale, atunci când aceste dezastre se impun cu necesitate, în vederea purificării rapide a întregii populaţii. Părerea Zeiţei este că oamenii trebuie pedepsiţi pentru greşelile lor repetate. Iertarea poate fi interpretată ca o acceptare a răului, chiar ca şi complicitate cu el.

Atunci când păcătoşenia oamenilor atinge apogeul şi limita insuportabilităţii, când răul triumfă în societate, iar cei buni sunt batjocoriţi, oamenilor le trebuie o lecţie a Justiţiei divine, pe care KALI o administrează exemplar. Zeiţa se grăbeşte să pedepsească, pentru ca să nu se adune karma negativă. Este intolerantă cu răul, pentru că îi place păstrarea ordinii şi respectarea legilor firii stabilite de DUMNEZEU. Chiar şi în existenţa individului, complicitatea omului bun cu răul - prin pasivitate, indiferenţă, laşitate - se va răsfrânge asupra sa prin pedeapsa venită rapid din partea lui KALI, ca o plată karmică urgentă pentru conştientizarea greşelii.

Yantra Zeiţei KALI

Mantra Zeiţei KALI este: KRIM

KALI nu provoacă neapărat cutremure, dar se foloseşte de ele când trebuie să apară din cauze naturale. Ea este o forţă feminină, constructivă, care nu creează probleme în plus, ci se foloseşte de legea cauzei şi efectului. De exemplu, în scoarţa terestră se adună periodic o mare cantitate de energie telurică ce trebuie să se descarce prin cutremure. Un clarvăzător poate prognostica un mare seism în România la o dată precisă. Se poate întâmpla ca în ziua respectivă să se producă un cutremur în altă zonă a globului, infirmând previziunea. Ce s-a întâmplat? KALI, prin puterea sa divină înţeleaptă, a direcţionat descărcarea inevitabilă de energie către o zonă în care oamenii aveau o mai mare nevoie de pedeapsă decât România. Zeiţa monitorizează acumulările de karmă colectivă şi le neutralizează atunci când se coc condiţiile naturale. Ea nu creează în mod artificial cataclisme. Oricare Zeiţă poate folosi orice mijloc consideră necesar pentru evoluţia individului şi a omenirii!

Mulţi „adoratori" ai Zeiţei KALI au păţit diverse accidente neplăcute, care le-a cam potolit falsul zel religios. Motivul real este că aceste persoane, imature spiritual, I-au cerut pedepsirea unor semeni care le erau antipatici. Blestemul li s-a întors, căci Zeiţa nu poate fi manipulată de interese meschine, ea nu este un instrument de magie neagră. Marea Putere KALI are un discernământ divin şi nu pedepseşte oameni curaţi la suflet. În schimb, se înfurie pe păcătoşii care îi cer să lovească oameni nevinovaţi şi le plăteşte îndrăzneala necugetaţilor. KALI este biciul lui DUMNEZEU numai pentru cei care sunt vinovaţi din perspectiva divină.

În acţiunile sale profund transformatoare, KALI angrenează mari energii. Când ne aflăm într-un moment crucial, ne este foarte necesar un aport suplimentar de energie psihică, ce ne va mobiliza voinţa la cote nemaiîntâlnite. De aceea, Zeiţa este asociată cu vitalitatea fizică şi psihică, cu îndrăzneala şi chiar cu emoţiile, impulsurile de moment. Uneori în viaţă trebuie să acţionăm brusc, fără prea mare premeditare, în vederea eliminării seminţelor răului din viaţa noastră sau a altora. KALI ne dă intuiţia acţionării cu duritate, ferm, fără compromisuri, în anumite momente şi faţă de anumiţi oameni. Ne-ar fi greu să raţionalizăm comportamentul nostru pe moment, căci el este urmarea unei intuiţii date de Zeiţă. Mai târziu, am putea trage concluzia că acţiunea noastră aparent „nepoliticoasă" sau inflexibilă a salvat pe cineva de la moarte sau din alte încurcături ce le-ar fi avut dacă nu o forţam să reacţioneze imediat. Sigur, nu vorbim aici de violenţa instigată demonic, ci de un comportament acceptabil într-un cadru civilizat. Atragem atenţia că, în unele secte satanice din India, acţiunile demonice se justifică perfid ca fiind „voinţa Zeiţei Kali"! Singura scăpare din astfel de capcane este cea de a ne dezvolta discernământul spiritual personal, pentru a fi în stare să departajăm imboldul spre distrugere gratuită de intuiţia salvatoare în acord cu Voinţa Divină...

Timpul, deşi o noţiune abstractă, poate fi sesizat şi obiectivat cu uşurinţă în actul ciclic al respiraţiei. Ritmul respirator ne defineşte timpul individual. Yoghinii spun că animalele care respiră lent trăiesc mult şi

sănătos, iar ei caută să le imite, folosind diverse tehnici de *pranayama*. Cea mai simplă modalitate de înţelegere intuitivă a timpului este urmărirea inspirului şi expirului, fără a ne lăsa distraţi de alte senzaţii sau gânduri vagabonde. Intrând în ritmul natural, fără a interveni asupra sa, ne integrăm în fluxurile naturii. Atunci, mai uşor ca oricând, putem intra în rezonanţă cu sfera de forţă a Zeiţei Timpului, KALI.

KALI este „enervarea” lui DUMNEZEU, care uneori se manifestă ca o mânie turbată sau ca o furtună scurtă. Dintre pildele biblice putem aminti blestemarea smochinului neroditor sau alungarea din Templu a negustorilor de către Isus.

O lege a firii spune că fiinţele care comit greşeli grave şi repetate trebuie să fie pedepsite, fiindcă altfel riscul ca forţele răului să domine Universul ar fi imens. KALI distruge ceea ce este slab, nefolositor, pervertit. Unde arta nu reuşeşte să sugereze, unde religia nu reuşeşte să convingă, acolo intervine în forţă KALI, schimbându-le oamenilor rapid felul imoral de a gândi şi a acţiona. Este un leac amar, dar iute vindecător.

Zeiţa KALI nu prea ştie de glumă, dar înţelepciunea populară i-a găsit un dicton potrivit: “Orice şut în fund ne duce cu un pas înainte.”

Prin contrast cu Marea Zeiţă TARA, dar în mod complementar, Zeiţa KALI este mai severă, urmărind curăţarea periodică a oamenilor de greşeli, obiceiuri eronate, complicitate cu forţele răului. KALI pedepseşte cu scopul nobil al purificării rapide, spărgând „pungile de puroi moral”. Din această cauză, ea este de temut de către cei păcătoşi, deşi în esenţă este bine intenţionată, urmărind binele suprem (spiritual) al fiinţelor. KALI provoacă în oamenii de bine frica de a păcătui, deci o teamă pozitivă. Modurile de acţiune ale lui TARA şi KALI sunt complementare: acolo unde bunăvoinţa lui TARA nu este înţeleasă corect, poate interveni pedeapsa administrată de KALI, în scop evolutiv.

KALI se ocupă mai ales de karma violentă, în timp ce DHUMAVATI se ocupă de celelalte tipuri de karmă rea, mai puţin terifiante.

Părintelui Arsenie Boca îi spunea odată cineva: «Părinte, Ceauşescu strică bisericile». «Nu el, mă, ci păcatele omenirii!» - i-a răspuns Sfântul.

Există riscul ca unii oameni cu oarecare putere de decizie să se transpună, din fiinţele mărunte care sunt, în „călăi care fac ordine pe Pământ”. Aceştia nu au însă înţelepciune suficientă şi pot fi cu uşurinţă manipulaţi de forţele distrugerii oarbe. Diferenţa dintre acţiunea punitivă orchestrată de Zeiţa KALI şi distrugerea gratuită care face plăcere demonilor este că, în primul caz, efectele sunt pozitive şi reconstructive, pe când în al doilea, rezultă doar durere şi întârzierea evoluţiei fireşti dorite de DUMNEZEU.

Karma colectivă nu este o vorbă în vânt, ci ne face responsabili pe fiecare faţă de toţi. Societatea este ca o fiinţă vie, conştiinţa ei fiind rezultanta conştiinţelor individuale şi încă ceva în plus. Cataclismele, războaiele schimbă rapid totul, inclusiv mentalitatea colectivă. Oamenii devin mai toleranţi, mai altruişti, mai credincioşi, mai puţin interesaţi de lucruri superficiale. Dispare spleen-ul şi obiceiurile decadente. Uneori

sunt necesare şi catastrofele pentru a-i trezi pe oameni la realitate. Pasărea Phoenix este simbolul renaşterii în urma arderii impurităţilor din fiinţă.

Pe de altă parte, pedeapsa colectivă nu discerne, ci rade tot. Este oare drept să dispară şi oamenii buni? Ei bine, cine trebuie salvat cu orice preţ, va fi salvat de către forţele divine care îl protejează. La scară globală, purificarea intensă a unui grup, etnie, naţiune, umanitate este mai importantă decât frângerea unui destin individual. Soarta îi va facilita spiritului, în viaţa următoare, compensarea acestei sincope în evoluţia normală.

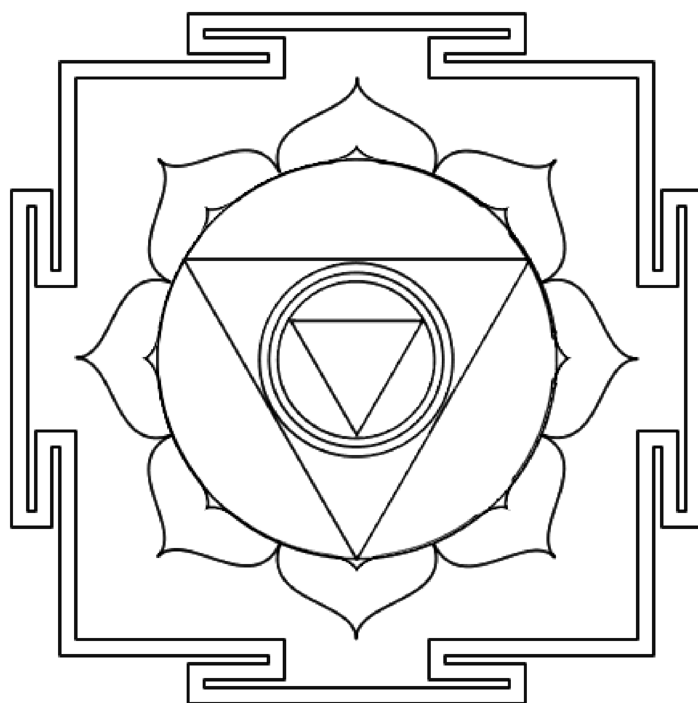
Marea Putere Cosmică CHINNAMASTA

Zeiţa curajului şi miracolelor

Marea Putere CHINNAMASTA guvernează energiile electromagnetismului terestru şi cosmic. Intrăm spontan în rezonanţă cu sfera de forţă a Zeiţei CHINNAMASTA atunci când ne înfiorăm la vederea fulgerelor şi auzul tunetelor. Atunci simţim direct, mai mult ca oricând, expresia puterii absolute a lui DUMNEZEU asupra naturii.

Pentru accesarea energiilor acestei Zeiţe se poate folosi, de exemplu, vizualizarea creatoare în care ne simţim străbătuţi de fulgere care cad din cer, topindu-ne micul ego şi transformându-ne în lumină orbitoare.

În organism, nervii folosesc impulsurile electrice pentru a transmite informaţiile către creier. Retragerea simţurilor (sanscr., *pratyahara*) se realizează prin blocarea influxului electric din nervii senzoriali. Yoghini antrenaţi pot realiza performanţa de a-şi izola cele 5 simţuri simultan sau separat, la voinţă. Unii reuşesc chiar performanţa de a nu simţi durerea. În învăţăturile yoghine se prescrie focalizarea atenţiei asupra coloanei vertebrale (sediul lui *Sushumna nadi*, cel mai important canal energetic din corp) pentru a atrage aici energia din toate celelalte meridiane energetice şi astfel a obţine retragerea completă a simţurilor. Acţiunea lui CHINNAMASTA în om se face simţită predominant la nivelul lui *Sushumna Nadi* şi *Ajna chakra* (conform lui Sri Vasishtha Ganapati Muni). În raja-yoga, *pratyahara* este doar o etapă intermediară, care trebuie urmată de starea de meditaţie hipervigilentă şi chiar extaz, în care Conştiinţa recunoaşte lumina Spiritului şi poate călători în lumea divină, a cărei frumuseţe nu poate fi exprimată în cuvinte. Astfel, CHINNAMASTA oferă un mare ajutor yoghinului care doreşte să se elibereze de tirania simţurilor, nu doar de cele 5 senzaţii primare, ci de orice imbold instinctual care îl împiedică să îşi cunoască Sinele.

Yantra Zeiţei CHINNAMASTA

Mantra Zeiţei CHINNAMASTA este: HUM

Acţiunea Zeiţei este una fulgerătoare şi intensă, precum descărcările electrice. Cei care înţeleg necesitatea spirituală de a se delimita de impulsurile egotice, prejudecăţi, obişnuinţe mentale, dar nu au puterea să o facă, invocând Graţia lui CHINNAMASTA, pot primi instantaneu iluminarea spirituală atât de dorită. Graţia unui *guru* sau a lui DUMNEZEU venită ca un trăsnet, neaşteptată, uluitoare şi total transformatoare, ţine de acţiunea lui CHINNAMASTA. Cei nerăbdători să acceadă la realizări spirituale deosebite şi care se dovedesc, în acelaşi timp, profund devotaţi lui DUMNEZEU, gata de sacrificii în Numele Său, mai ales de supremul sacrificiu de a renunţa la ego, aceştia pot invoca Graţia Marii Zeiţe de a îi elibera instantaneu de iluziile terestre.

În general, CHINNAMASTA are legătură cu autosacrificiul imediat, cu eroul, cu martirul, cel care nu se teme de a-şi pierde eu-l cel mic pentru o cauză nobilă. Cei aflaţi în situaţii critice, riscând pierderea vieţii sau altor posesiuni materiale importante, o pot invoca pe Zeiţă pentru a le insufla tăria de a rezista imboldurilor laşe şi a manifesta curajul de a acţiona inspirat divin cu orice preţ. Acestora, CHINNAMASTA le dă, în acele clipe măreţe în care sunt obligaţi la fapte glorioase, îndrăzneala de a îşi depăşi instinctul de conservare şi frica omenească, oarecum firească.

În sens mai larg, înfăptuirea unor miracole exterioare reprezintă cel mai fidel acţiunea specifică a lui CHINNAMASTA. Miracolul, aşa cum îl definim de obicei, este o transformare subită cu aparenta încălcare a legi-

lor fireşti ale materiei (de exemplu, levitaţia). În planurile subtile de existenţă, aceste transformări instantanee ale materiei astrale sunt normale, dar în planul grosier fizic ele sunt neaşteptate. CHINNAMASTA face astfel o punte între cele două lumi atât de diferite, operând cu energii mai speciale, desigur, cu aprobarea Divinităţii Supreme. Când Isus a mers pe ape sau a hrănit o mulţime de oameni multiplicând 2 peşti şi 5 pâini, El a realizat acele miracole prin Graţia Mamei Divine.

Cu miracolele se ocupă şi magicienii. Spre deosebire de iluzionişti, care doar imită acţiunile misterioase ale primilor, magicienii realizează adevărate miracole în cadrul spectacolelor, deseori interpretate drept „trucuri”. În prezent, televiziunea şi internetul ne-au facilitat vizionarea numerelor de magie ale mai multor specialişti paranormali autentici care ne încântă cu fapte „imposibile”. Rostul acestora nu este doar ca ei să câştige bani şi celebritate. Există un scop ascuns, divin al acestor prezentări publice de „încălcări ale legilor naturale”. Dorinţa Divinităţii şi rolul social jucat de magicieni este ca oamenii să înţeleagă faptul că materia nu este totul, că există legi încă necunoscute de ştiinţa academică, că miracolele sunt posibile, dar sunt atât de rare din cauza obtuzităţii noastre, nu pentru că DUMNEZEU nu ar dori să ne ajute mai mult. Celor cu mintea destupată, după ce exclud în mod analitic toţi factorii naturali, vederea unui miracol le poate provoca un şoc mental, o revelaţie că există comori ascunse ce merită să fie căutate şi cunoscute. Dacă ei au deja o minimă iniţiere în Ştiinţa Spirituală, vor deveni mult mai încrezători în puterea Divină şi în şansele lor de a dobândi cunoaşterea metafizică şi transformarea vieţii lor banale în ceva mult mai înalt.

Mantra lui CHINNAMASTA, HUM, este un sunet subtil de luptă. Ea reprezintă energia curajului nemărginit, moral, lucid şi dând dovadă de autocontrol, dedicat unor idealuri nobile, umanitare, divine. Rezonanţa cu Marea Putere Cosmică elimină imediat fricile, fobiile, angoasele.

Cutezanţa de a înfăţişa lumii creaţii personale originale, care contravin prejudecăţilor, pe care alte persoane s-ar sfii să le afişeze, îndrăzneala nonconformistului, toate acestea sunt alte daruri de preţ ale Mamei Divine.

În momentele de panică generală, invocarea graţiei lui CHINNAMASTA readuce echilibrul şi luciditatea necesară depăşirii impasului.

Neîncrederea în viitor, grija zilei de mâine, spaima, groaza, teroarea... sunt rezonanţe cu energia demonilor. Lupta cu răul din interior este uneori mai dificilă decât vitejia afişată în exterior. Cu sabia discernământului oferită de CHINNAMASTA putem reteza de la rădăcină dubiile şi temerile, primind în schimb tăria lăuntrică de a nu ne lăsa afectaţi de tânguielile şi slăbiciunile ego-ului.

Aspiraţia spirituală intensă este cea mai mare calitate a celui care crede în Divinitate. Ea se manifestă prin activarea intensă a chakrelor *Sahasrara* şi *Anahata*. Opusul acesteia este numit *akedia* în creştinism, desemnând blazarea, lipsa elanului credinţei, de care este încercat uneori chiar şi cel mai înfocat adept. Credinţa nu este doar o înţelegere intelec-

tuală a existenţei unor forţe superioare care coordonează Universul. Credinţa are o componentă intuitivă, emoţională, imposibil de raţionalizat, fiindcă vine din străfundurile fiinţei. Cum altfel să explicăm intensa dorinţă de atingere a Dumnezeirii, care altora le pare a fi doar o iluzie?! Aspiraţia intensă către idealul suprem de identificare cu DUMNEZEU în tot ceea ce facem este primul dar preţios pe care ni-l face Mama Divină CHINNAMASTA. Şi este uşor de înţeles că, pentru a primi o Graţie majoră din partea Sa, întâi ar trebui să o merităm, adică să dovedim aspiraţia către perfecţionare. Dragostea pentru DUMNEZEU este, în sine, o mare Graţie, pe care puţini oameni o au cu adevărat!

Când nu ai lacrimi ca să plângi de dorul lui DUMNEZEU, lansează spre cer mantra HUM, ca dintr-un tun, lansează mai multe salve telepatice până când Universul îţi va răspunde şi vei simţi cum sufletul ţi se înmoaie, îngenunchind în faţa Forţei Supreme!

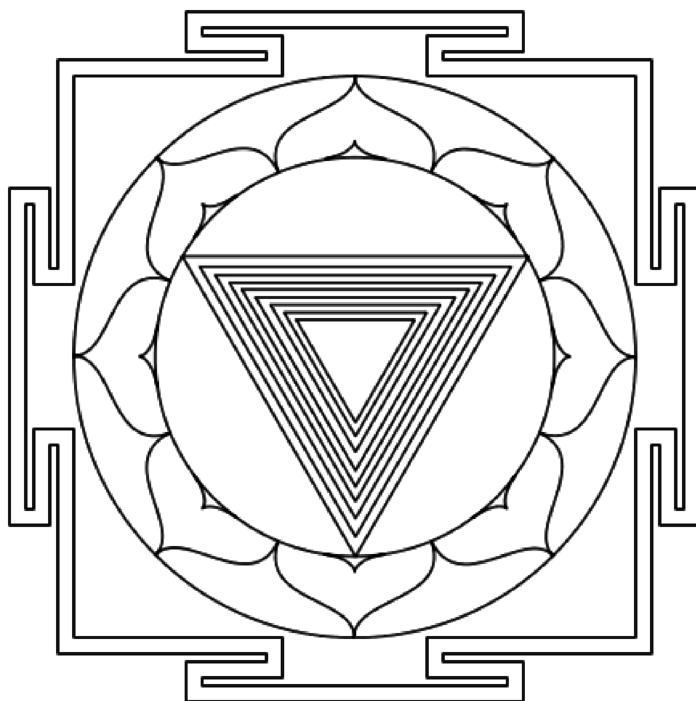
Marea Putere Cosmică TRIPURA BHAIRAVI

Zeiţa ascezei şi austerităţilor

Pe calea spirituală se impun anumite austerităţi liber consimţite, numite „*tapas*" în jargonul yoghin. Acest autosacrificiu duce la purificarea aurei, arderea accelerată a karmei şi la pregătirea yoghinului pentru experienţe spirituale de nivel înalt. O asceză presupune perseverenţă, voinţă de fier, dar şi o anumită rezistenţă fizică. Prin invocarea graţiei lui BHAIRAVI, cei cărora le lipsesc aceste calităţi pot cunoaşte mai uşor succesul pe calea ascezei. Austerităţile fizice şi psihice sunt metodele preferate de mulţi yoghini indieni pentru a deveni supraoameni. Nu toţi reuşesc, desigur, dar pentru că este larg răspândită, tradiţia ascezei o face mult mai dezirabilă în Orient decât în Occident. Este şi calea urmată la început de marele Buddha Shakyamuni, la care el a renunţat când a ajuns în pragul morţii prin inaniţie. Performanţele obţinute prin diversele tipuri de asceză sunt incredibile, miraculoase, dar ca să capete şi o aură spirituală ele trebuie însoţite de supervizarea unui maestru iluminat, căci numeroase pericole îl pândesc pe cel neavizat, în special riscul de a-şi pierde luciditatea sau viaţa. Şi tradiţiile creştine au consacrat acţiuni precum postul alimentar, legământul căsătoriei, canoanele bisericeşti, călugăria, care sunt în conexiune cu TRIPURA BHAIRAVI.

Totuşi, în lumea modernă, ideea de canon şi asceză nu este populară, căci vine în contradicţie cu sloganurile societăţii de consum. Ele ne îndeamnă să facem împrumuturi la bănci, a căror restituire impune un sacrificiu bănesc lunar, uneori greu de suportat. Rămâne la opţiunea fiecă-

ruia ce alege: să renunţe la cumpărarea unor obiecte inutile (asceză) sau să îşi cedeze o parte din venitul lunar băncii (plată karmică). Criza societăţii de consum aduce austeritatea economică, care este faţeta reparatorie a risipei anterioare. Austeritatea economică impune austerităţi personale, pe care cei ce rezonează mai bine cu TRIPURA BHAIRAVI le rabdă mai uşor. Sărăcia din ţările subdezvoltate ar fi insuportabilă pentru un european civilizat, dar ea este starea firească pentru miliarde de oameni, care nu ar putea-o răbda fără ajutorul subtil şi tacit al Mamei Divine.

Yantra Zeiţei TRIPURA BHAIRAVI

Mantra Zeiţei TRIPURA BHAIRAVI este: HSRAIM

Această Zeiţă pare înfricoşătoare şi nepopulară prin aspectul său de renunţare voluntară la confort. De altfel „Bhairavi" se traduce din sanscrită prin „Teribila". Totuşi, chiar în viaţa de zi cu zi, găsim nenumărate exemple de părinţi care se sacrifică de dragul copiilor lor sau de persoane care îşi cedează prin transplant un organ pentru a salva viaţa cuiva drag, şi exemplele pot continua, semn că Graţia lui TRIPURA BHAIRAVI este oferită mereu oamenilor. Însăşi faptul de a deveni mamă este un sacrificiu acceptat de orice femeie, căci sarcina este o perioadă delicată, naşterea este un proces dureros, iar unele femei chiar mor la naşterea unui prunc. Creşterea şi educarea copiilor este tot o manifestare a Graţiei Mamei Divine, care îi inspiră pe părinţi de a răbda numeroasele mici sacrificii impuse de o gură în plus la masă. Un profesor sau învăţător trebuie să aibă multă răbdare cu copiii pe care îi educă şi, după mai mulţi ani

de catedră, unii profesori sunt terminaţi psihic, recomandându-li-se să îşi schimbe meseria. Cu ajutorul Zeiţei ar putea să tolereze mai bine stresul zilnic al meseriei de educator.

Cei care se sperie de condiţiile de viaţă mai precare spre care sunt împinşi la un moment dat, se pot ruga acestei Mame Divine să le dea puterea de a le răbda. Vor primi imediat acest ajutor psihic. În schimb, dacă se vor ruga la DUMNEZEU să îi ferească de evenimente practic inevitabile, s-ar putea ca situaţia să nu se schimbe radical în direcţia dorită de ei, iar credinţa riscă să se transforme în contestare şi disperare.

Tapas-ul (austeritatea liber consimţită) duce la creşterea voinţei, a forţei mentale, ajutându-l pe cel care îşi doreşte să-şi depăşească condiţia umilă de muritor şi conferindu-i deseori puteri paranormale. Nu trebuie omis nici aspectul negativ al *tapas*-ului, când trezeşte în om invidia, dispreţul, egoismul spiritual feroce, o mândrie diabolică întemeiată pe forţa sa dominatoare asupra celorlalţi semeni „slabi”, în care inspiră groază. Adorarea Mamei Divine TRIPURA BHAIRAVI ne fereşte de ispita orgoliului spiritual, cel mai periculos pentru un suflet aflat în căutarea lui DUMNEZEU. Din cauza acestui orgoliu, Lucifer a pierdut locul său din Paradis.

Creând lumea, DUMNEZEU Şi-a autosacrificat Fiinţa Sfântă, acceptând apariţia lui Satan, duşmanul Său total şi etern. Satan nu a fost creat de DUMNEZEU, ci s-a autocreat din energiile reziduale ale universului. Nu numai ignoranţa şi lipsa de experienţă a fiinţelor le face să sufere, ci şi intervenţia sâcâitoare, aberantă a spiritelor malefice. DUMNEZEU şi-a asumat această suferinţă inevitabilă, din dorinţa iubitoare de a crea fiinţe asemenea Sieşi, care să ajungă a se bucura, precum El, de tot ce există în manifestare şi dincolo de ea. Răbdarea lui DUMNEZEU nu are limite şi reprezintă modelul suprem de asceză.

Iată câteva acţiuni şi procese aflate în legătură cu TRIPURA BHAIRAVI: - Efortul conştiincios (şcoala, serviciul), acţiunile repetitive, rutiniere. - Curgerea egală a timpului, marile procese cosmice, succesiunea anotimpurilor. - Procesul de diviziune a celulelor etc.

Intrând în rezonanţă cu TRIPURA BHAIRAVI, noţiunea timpului se pierde, fiindcă acţiunile sunt repetitive, fără o limită de timp prestabilită. Este de folos atunci când dorim ca timpul să treacă mai repede, din cauza plictiselii sau regimului de viaţă auster, amplificându-ne tenacitatea (în situaţia când aşteptăm nerăbdători o veste sau venirea cuiva drag, ori fiind în închisoare, mânăstire, pe vapor etc)

Când marele înţelept Vasishtha Ganapati Muni, după îndelungi austerităţi, l-a rugat pe Maestrul său Ramana Maharishi să îi reveleze ce este de fapt *tapas*-ul, acesta din urmă i-a sugerat că adevărata asceză nu este exterioară, ci una a Conştiinţei, prin care eliminăm din sfera atenţiei orice nu este Sinele nostru Profund, Spiritul. Renunţarea la iluzia şi ignoranţa spirituală este maximum de asceză posibil, fiind foarte dureroasă pentru ego (personalitatea aparentă). Înţelegem astfel de ce Mama Divină BHAIRAVI este atât de preţioasă pentru căutătorul spiritual, susţi-

nându-l mereu pe calea dificilă a căutării de Sine, prin renunţarea treptată la sinele pământesc.

Nu putem avea succes în nicio acţiune dacă nu dovedim tenacitate, perseverenţă. Cu atât mai puţin vom avea succes în căutarea lui DUMNEZEU dacă arătăm inconstanţă, instabilitate, îndoială. Sigur că vom întâlni obstacole de tot felul, puse de alţii sau de propriile slăbiciuni, dar prin Graţia Mamei BHAIRAVI ne vom păstra tonusul şi vom creşte treptat, dar constant către culmile perfecţiunii spre care aspirăm. Ea ne oferă stabilitate psihică, siguranţă de sine, direcţie neabătută către evoluţie, răbdare, forţa de a îndura, curajul în faţa dificultăţilor de orice fel, rezistenţă fizică incredibilă chiar pentru noi, încăpăţânarea de a supravieţui atunci când duşmanii credeau că ne-au anihilat.

DHUMAVATI ne ajută să răbdăm suferinţele impuse de karmă, dar TRIPURA BHAIRAVI ne ajută să ne alegem singuri suferinţele purificatoare, ca să ne urgentăm evoluţia. În creştinism se spune că „jugul lui Cristos este dulce”, desemnând superioritatea alegerii libere a suferinţei previzibile şi suportabile, pentru evitarea suferinţelor imprevizibile şi uneori insuportabile ale destinului.

Înţeleptul musulman contemporan Bahram Elahi spune: «Mortificarea nu reprezintă un mijloc de a lupta împotriva ego-ului, ci mai curând acţionează ca un somnifer: îndată ce efectul s-a risipit, ego-ul se trezeşte exacerbat şi mai violent decât înainte. Dacă nu este condusă de un adevărat maestru, ci efectuată la propria noastră iniţiativă, mortificarea e foarte periculoasă pentru suflet... Din punct de vedere spiritual, epoca mortificărilor este revolută şi de acum înainte omul trebuie să-şi supună eul imperios prin puterea voinţei şi a inteligenţei. De altfel, adevărata mortificare este interioară; ea constă în a-ţi controla gândirea, ochii, urechile, limba...».

DIFERENŢE ÎNTRE ZEIŢE, ÎN ANTITEZĂ

Pentru a perfecţiona cunoaşterea acestor Spirite Supreme, se impune o analiză profundă, intuitivă şi logică în acelaşi timp, asupra diferenţelor de structură şi ajutor specific pe care ni-l poate da fiecare Zeiţă în parte. Altfel, abundenţa de informaţii suprapuse sau contradictorii ne pot îndepărta de studiul lor, lăsându-le pe seama orientaliştilor sau a credincioşilor tradiţionali. Ar fi păcat însă a ne lăsa amăgiţi de haosul aparent şi diversele confuzii ale unora, când am fi mult mai câştigaţi spiritual dacă am invoca, plini de evlavie, prezenţa benefică şi luminoasă a acestor Spirite Divine în viaţa noastră.

Iată câteva diferenţe între Zeiţe, luate câte două, subliniate în stil aforistic şi uneori exagerate voit, în scop didactic:

KALI - CHINNAMASTA

Kali ne ajută să trecem de la etapa evolutivă A la etapa B, dar Chinnamasta ne ia de la A şi ne duce direct la Z. Chinnamasta produce o transformare totală şi inimaginabilă, pe când Kali ne împinge pe drumul lent al evoluţiei. Chinnamasta este eroică (ne ajută să ne eliminăm orice mobil egotic, pentru a ne dedica complet Spiritului), Kali este îndrăzneaţă (ne ajută să ne autodepăşim în vederea înaintării cu încă un pas spre desăvârşire). Prin Kali luptăm cu greutăţile, prin Chinnamasta realizăm imposibilul.

Kali – sacrificiu care distruge răul venind din trecut. Chinnamasta – sacrificiu creator pentru binele viitor.

TRIPURA SUNDARI - MATANGI

Arta este o activitate specific umană. În general, artele statice (pictura, sculptura, arhitectura) sunt patronate de Tripura Sundari, iar artele dinamice (muzica, dansul, actoria) de Matangi. Receptivitatea şi sensibilitatea pentru armonie pot fi corelate cu Tripura Sundari, în timp ce transmiterea reuşită a mesajului despre armonie în forme artistice, cu Matangi.

KALI - DHUMAVATI

Dacă Zeiţa Kali se ocupă mai ales de karma negativă violentă, Dhumavati are în grijă karma rea mai puţin terifiantă, mai suportabilă (sărăcia, boala cronică, umilirea, singurătatea, pierderea, tristeţea etc). Kali este mai impulsivă, preferând smulgerea răului de la rădăcină, deci ea pedepseşte rapid, nedorind să lase datorii karmice pentru o viaţă ulterioară. În schimb, Dhumavati este însărcinată tocmai cu acele seminţe karmice negative provenite din vieţile anterioare, aşa zisa *prarabdha karma*, care vor rodi inevitabil în prezenta viaţă umană.

Dhumavati – purificare lentă. Kali – purificare rapidă.

Dhumavati – moartea, privită ca nemurire a sufletului. Kali – moartea, privită ca transformare a materiei.

BHUVANESHWARI - MATANGI

Bhuvaneshwari absoarbe cunoaşterea spre om, Matangi o răspândeşte semenilor. Dacă prin Bhuvaneshwari putem dobândi cunoaştere, prin Matangi putem să o comunicăm în mod clar, pe înţelesul altora.

TRIPURA BHAIRAVI - BAGALAMUKHI

Prin Tripura Bhairavi ne opunem unei tendinţe naturale în mod periodic şi îndelungat (austeritate, antrenament), iar Bagalamukhi obstrucţionează ocazional aceste tendinţe naturale, pe o durată limitată. Putem asocia sugestiv prelungirea reţinerii respiraţiei cu plămânii goi de aer (yoga, *bahya kumbhaka*) cu Bagalamukhi, iar apneea pe plin (yoga, *antara kumbhaka*) cu Tripura Bhairavi.

TARA - BHUVANESHWARI

Tara guvernează cunoaşterea practică ce oferă iluminarea spirituală, Bhuvaneshwari vizează cunoaşterea generală, ştiinţifică, plăcerea de a afla, inclusiv Ştiinţa despre Spirite.

TARA - CHINNAMASTA

Tara este miracolul de fond, Chinnamasta este miracolul de formă. Chinnamasta ocroteşte magicienii de spectacol (dedicaţi binelui). Miracolul ei este frapant, uşor vizibil, încălcând flagrant legile naturii. Tara este discretă, acţiunea Sa poate fi cel mult dedusă ulterior. Chinnamasta este nerăbdătoare să ne schimbe mentalitatea şi, în faţa ei, unica apărare a celor ce refuză şocul cunoaşterii este să se refugieze în pseudo-explicaţii puerile, ca să nu renunţe la confortul prejudecăţilor gregare. Chinnamasta este foarte dinamizantă, dar nici chiar Ea nu se poate împotrivi inerţiei, somnului spiritual al omului care nu vrea să se trezească la adevăr.

Tara ne scapă din situaţiile critice în care ne-a dus valul vieţii, Chinnamasta ne scapă din situaţiile critice în care ne-a dus vitejia noastră.

BHUVANESHWARI - DHUMAVATI

Dedublarea astrală voluntară este un instrument de explorare personală a lumilor paralele, eveniment aflat sub oblăduirea lui Bhuvaneshwari. În schimb, dedublarea ocazională, chiar singulară, dar profund transformatoare este corelată mai mult cu puterea Zeiţei Dhumavati.

TRIPURA BHAIRAVI - CHINNAMASTA

Tripura Bhairavi reprezintă autosacrificiul de durată, spre deosebire de autosacrificiul imediat şi ocazional al lui Chinnamasta. Înrolarea în armată şi supunerea la austerităţile cazone ţine de Bhairavi. Vitejia în lupta cu duşmanii ţine de Chinnamasta.

DHUMAVATI – TRIPURA BHAIRAVI

Dhumavati ne ajută să răbdăm suferinţele impuse de karmă, dar Tripura Bhairavi ne ajută să ne alegem singuri suferinţele purificatoare. Prima ne sugerează puterea Apei, a doua, a Focului.

KALI - BAGALAMUKHI

Kali ne împinge să facem pasul, Bagalamukhi amână. Kali ne impulsionează să nu mai privim înapoi, Bagalamukhi încremeneşte clipa. Progresismul ar fi reprezentat de Kali, iar conservatorismul de Bagalamukhi.

BHUVANESHWARI - BAGALAMUKHI

Despre Bagalamukhi există destul de puţine repere bibliografice, ceea ce ne duce cu gândul la caracterul său rezervat, spre deosebire de generozitatea cu care Bhuvaneshwari oferă cunoaşterea.

TRIPURA SUNDARI - DHUMAVATI

În mod aparent, Dhumavati este urâtă şi posomorâtă, pe când Tripura Sundari este frumoasă şi fericită.

TARA - TRIPURA SUNDARI

Tara este modestă şi cumpătată, Tripura Sundari este bogată, abundentă.

BHUVANESHWARI - TRIPURA BHAIRAVI

Tripura Bhairavi - restrângere. Bhuvanshwari - expansiune.

CHINNAMASTA - BAGALAMUKHI

Chinnamasta - dinamism. Bagalamukhi – oprire. Chinnamasta face miracole în faţa prietenilor, Bagalamukhi face miracole pe spatele duşmanilor. Bagalamukhi acţionează prin hipnoză şi sugestie, Chinnamasta prin magie.

MATANGI - BAGALAMUKHI

Matangi – comunicare. Bagalamukhi – păstrarea secretului.

KALI - TARA

Tara – milă. Kali – lipsă de milă. Modurile de acţiune ale lui Tara şi ale lui Kali sunt complementare: acolo unde bunăvoinţa lui Tara nu este înţeleasă în mod just, poate interveni Kali, administrând o pedeapsă în scopul progresului.

TRIPURA BHAIRAVI – BHUVANESHWARI

Bhuvaneshwari doreşte răspândirea cunoaşterii prin educaţia tinerilor, insuflându-le profesorilor plăcerea de a-şi dărui din ştiinţă. Tripura Bhairavi oferă educatorilor tenacitatea de a face acest lucru ani la rândul, uneori cu nişte copii dificili.

BAGALAMUKHI - DHUMAVATI

Prin Bagalamukhi avem controlul evenimentelor, prin Dhumavati avem puterea de a ne supune evenimentelor.

TRIPURA SUNDARI - BAGALAMUKHI

Sundari farmecă prin frumuseţe, Bagalamukhi fascinează prin carismă.

④

CORESPONDENŢE CU MAHA VIDYA

În cele ce urmează veţi lua cunoştinţă cu unele puncte de vedere originale referitoare la implicaţiile concrete şi corespondenţele Ştiinţei Spirituale Maha Vidya cu unele preocupări general umane.

MAHA VIDYA ŞI PSIHOLOGIA

Practică meditativă orientală este plină de învăţăminte pentru psihologia occidentală. De acolo putem afla că şi un anumit sentiment benefic la care un adept meditează în mod exagerat (de exemplu, bunăvoinţa iubitoare) poate avea urmări neplăcute (aici, creşterea ataşamentului), drept pentru care maeştrii budişti prescriu un alt sentiment pozitiv la care să se mediteze ulterior (aici, serenitatea), pentru a îndrepta excesul emoţional din primul caz.

Este un concept de igienă mentală pe care îl putem folosi atunci când starea noastră lăuntrică lasă de dorit. Putem invoca acea energie cosmică ce ne-ar scoate mai repede din atitudinea dăunătoare psihicului sau spiritului nostru. Ceva similar se întâmplă şi în meloterapie, unde doar anumite melodii corect alese pot scoate pacientul dintr-o stare negativă specifică, dar nu orice melodie (de exemplu, un cântec zburdalnic nu ne scoate dintr-o depresie adâncă).

După cum aţi remarcat, celor 9 Mari Puteri Cosmice feminine le corespund anumite **acţiuni** umane şi **stări** psiho-mentale distincte, inconfundabile între ele. Fiecare activitate excesivă poate duce uneori la o stare mentală distructivă. Aceasta poate fi eliminată printr-o **acţiune** specifică unei Zeiţe. Prin urmare, concluzia pe care mizăm ar fi aceea că, pentru corectarea oricărui dezechilibru psihic, se poate prescrie o cale de intervenţie eficientă bazată pe Maha Vidya. Suntem în acord cu afirmaţia marelui psihanalist C.G. Jung cum că „cea mai înaltă formă de psihoterapie este religia".

Iată care este, în viziunea noastră, o posibilă listă (incompletă) cu **stări**-problemă şi ACŢIUNILE-soluţie, prin utilizarea ştiinţei spirituale Maha Vidya.

Mânia este uneori necesară. Atunci când rolul ei util s-a încheiat, dar noi încă păstrăm o atitudine inerţială războinică, avem nevoie să readucem în suflet sentimentul de MILĂ. Energia compasiunii este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine TARA, a cărei putere o vom invoca.

Când suntem inundaţi de suferinţele altora, putem cădea în **depresie**. Atunci se impune să chemăm în suflet FERICIREA. Energia fericirii

este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine TRIPURA SUNDARI, a cărei putere o vom invoca.

Obişnuindu-ne cu bucuria, ne ataşăm de această stare plăcută, confortabilă. Din punct de vedere spiritual, **aversiunea faţă de nefericire** este tot o sclavie. Pentru a se descotorosi de tirania dorinţei de plăcere, aspirantul spiritual îşi va impune unele AUSTERITĂŢI. Energia autosacrificiului răbdător este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine TRIPURA BHAIRAVI, a cărei putere o vom invoca.

Excelând în asceză, putem căpăta **dispreţ** faţă de oamenii obişnuiţi care nu practică austerităţi, considerându-i inferiori. Este momentul spiritual să căutăm SMERENIA. Energia resemnării este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine DHUMAVATI, a cărei putere o vom invoca.

Prea multă umilinţă şi durere prelungită ne poate duce la o atitudine **neputincioasă**. Trebuie să căutăm acum atitudinea stăpânitorului, a celui care deţine CONTROLUL deplin. Energia controlului este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine BAGALAMUKHI, a cărei putere o vom invoca.

Exagerând cu atitudinea de control asupra celorlalţi, ne putem exacerba **egoismul**, individualismul. Această atitudine, negativă din perspectivă spirituală, o putem contracara prin EXPASIUNEA conştiinţei. Energia spaţiului este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine BHUVANESHWARI, a cărei putere o vom invoca.

Trăind într-o lume a cunoaşterii universale, fiind cu „capul în nori”, riscăm să ne **detaşăm** prea mult de realitatea concretă. Putem îndrepta lejer acest lucru COMUNICÂND trăirile şi cunoştinţele noastre deosebite semenilor, intrând în relaţie directă cu ei, coborând la nivelul lor de înţelegere, fapt ce ne va readuce blând „cu picioarele pe pământ”. Energia comunicării eficiente este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine MATANGI, a cărei putere o vom invoca.

Cei deprinşi cu metodele de comunicare, dar care fac risipă de aceste mijloace, riscă să devină **superficiali**. De exemplu, arta de dragul artei, sau convorbirile interminabile pe teme insignifiante, în general atunci când avem o „formă fără fond”. Remediul spiritual constă în a căuta o TRANSFORMARE PROFUNDĂ. Energia curajului pentru o transformare radicală este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine CHINNAMASTA, a cărei putere o vom invoca.

Dezavantajul stării de şoc şi **stupoare** este că ne face incapabili de a mai reacţiona în continuare. În acest moment, avem nevoie de STIMULAREA nervilor (chiar violent uneori, de exemplu, câteva palme) pentru a ne readuce în realitate, chiar de o anume enervare. Energia acţiunii eficiente imediate este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine KALI, a cărei putere o vom invoca.

Mânia este folositoare atunci avem nevoie de o atitudine fermă şi inflexibilă cu răul sau atunci când trebuie să ne mobilizăm resursele interioare pentru a depăşi o criză sau etapă. Totuşi, prelungirea excesivă a in-

toleranţei se transformă într-un defect, care poate fi înlăturat prin MILĂ. Energia compasiunii este cea mai pregnantă în sfera de forţă a Mamei Divine TARA, a cărei putere o vom invoca...

... Cercul s-a închis, dar studiul poate continua, căci în realitate există foarte multe stări psihice problematice nemenţionate aici... Cel iniţiat în Maha Vidya poate stabili singur, într-un moment dificil, care este atitudinea negativă care îl domină şi de ce fel de acţiune spirituală ar avea nevoie pentru a se reechilibra. Astfel, el poate alege ajutorul psihoterapeutic al acelei Mamei Divine care i-ar putea aduce cel mai rapid buna dispoziţie.

Ateii, cei care îşi pun mica lor inteligenţă deasupra misterului lumii, spun deseori că practicile spirituale se bazează pe „autosugestie". Şi cu asta cred ei că au pus capac tuturor „speculaţiilor mistice"... Dar autosugestia în sine este un mare mister nedezlegat, care nu se reduce la materia creierului. Iar dacă li s-ar spune credincioşilor că toată aspiraţia lor este doar efect placebo, instantaneu ar dispare efectele benefice.

Poate că multe rezultate ale credinţei se bazează, într-adevăr, pe autosugestie. Ceea ce nu este rău. Rămân însă şi mai multe inexplicabile altfel decât prin intervenţii suprafizice binevoitoare. Omul nu este singur în lume, aşa cum vrea să ne convingă ideologia materialistă. Dimpotrivă, el este un element dintr-un sistem macrocosmic şi fiecare om are importanţa lui în armonia universală, putând da şi primi sprijin în orice moment al vieţii sale.

MAHA VIDYA ŞI ENEAGRAMA

Pentru a putea clasifica psihicul oamenilor şi, mai ales, pentru a le face previzibil comportamentul şi atitudinile, de-a lungul timpului au fost imaginate diverse tipologii psihologice. Există tipologii cu 2, 3, 4, 5 sau mai multe tipuri de personalitate ori temperament. Putem aminti, de exemplu, binecunoscuta împărţire introvertit-extrovertit, aparţinând psihanalistului C.G.Jung, sau cele 4 umori ale lui Hipocrat: coleric, sanguin, melancolic, flegmatic. O altă cunoscută tipologie clasică este cea astrologică, cu ale sale 12 tipuri de personalităţi zodiacale.

De câteva decenii, în cadrul psihologiei transpersonale şi ordinului catolic iezuit, i se acordă o mare importanţă ENEAGRAMEI, clasificare ce împarte oamenii în 9 categorii. Originea acestei tipologii este foarte veche, necunoscută, ea fiind preluată de occidentali din tradiţia sufi islamică. Gurdjieff, primul care a făcut-o cunoscută în Occident pe la începutul secolului XX, era iniţiat în secretele unor civilizaţii spirituale asiatice. În prezent, există numeroase cărţi şi chiar institute de cercetare în psihologie care sunt dedicate Eneagramei.

Postulatul fundamental al acesteia afirmă că există 9 tipuri de personalităţi, <u>şi numai 9</u>, fiecare om aparţinând în mod esenţial numai unui singur tip. De ce exact 9? Gurdjieff leagă cifra 9 de cele 3 etaje psihice: mental, emoţional şi instinctual-motor. Noi propunem o altă explicaţie, cu totul nouă.

Eneagrama este considerată de către adepţii săi drept „cea mai veche, cea mai corectă dintre metodele de cunoaştere personală şi de dezvoltare spirituală”. Ea pune la baza formării ego-ului diverse temeri şi compulsiuni, de care fiinţa umană încearcă să scape dezvoltându-şi calităţi specifice, virtuţi. Nu vom intra în amănuntele metodei, pentru care se poate consulta bibliografia sau internetul. În schimb, vom căuta să găsim eventuale similarităţi cu cele 9 Mari Puteri Cosmice, a căror tradiţie vine tot din Asia şi este la fel de veche.

Plecând de la elementul comun care iese în evidenţă – cifra 9 – vom încerca să facem o corelaţie logică între Zeiţele Cosmice şi tipurile de personalitate umană. Teoria eneagramei este în prezent foarte stufoasă, impregnată de elemente avansate de psihologie şi studii atente asupra condiţiei umane. Pentru a avea nişte criterii comune şi o bază de comparaţie între Marile Spirite şi oameni, am ales doar acele caracteristici esenţiale numite, în sistemul eneagramei, „virtute” (partea nobilă, esenţa tipului) şi „forţă, talent” (contribuţia adusă lumii), specifice oamenilor evoluaţi. Sperând că aceste caracteristici-cheie nu au fost modificate faţă de forma lor iniţială antică, să vedem aşadar dacă se poate face o analogie între cele 9 Mari Zeiţe şi cele 9 tipuri din eneagramă.

Folosim, în tabelul nr.1, datele oferite de Rene de Lassus în cartea sa „Eneagrama, cele 9 tipuri de personalitate”. În primele 3 coloane, dedicate eneagramei, am îngroşat acele cuvinte-cheie care pot fi corelate foarte bine cu Zeiţa corespondentă.

Considerăm că apar suficiente elemente comune între cele 9 Zeiţe şi cele 9 tipuri ale eneagramei. Desigur că există şi diferenţe, care pot fi cauzate de depărtarea istorică faţă de forma iniţială a eneagramei originale. Tindem însă a admite că eneagrama şi-a găsit izvorul de inspiraţie chiar în tradiţia Marilor Zeiţe Cosmice, punând în corespondenţă Personalităţile lor Cosmice cu personalităţile oamenilor. Nu dorim să mergem mai departe cu analiza similarităţilor, fiindcă, pe de o parte, şcoala eneagramei este acum deja prea sofisticată, iar pe de altă parte, tradiţia Maha Vidya abia începe să fie trasă pe calapodul Ştiinţei Spirituale.

În concluzie, după părerea noastră, **bazele sistemului Eneagramei au fost puse de înţelepţi antici cărora li s-a revelat existenţa celor 9 Mame Divine,** aflate la dreapta Tatălui Ceresc întru coordonarea universului. Ei au considerat că fiecare om rezonează în special cu una singură dintre Zeiţe şi astfel calităţile evoluate ale omului ar corespunde în mare măsură Personalităţii cosmice respective.

Putem duce mai departe această ipoteză de lucru, afirmând că fiecare spirit evoluat, aflat între încarnări, în lumea spiritelor libere, este pus în mod natural în subordinea uneia dintre cele 9 Mari Puteri Cosmice.

Nu putem afirma acelaşi lucru în ce priveşte spiritele mediocre, în curs de evoluţie. Poate tocmai de aceea, probabila versiune antică a eneagramei a fost modificată dramatic în ultimul secol, pentru a include şi tipurile umane inferioare, pline de defecte. Presupunem că versiunea originală, mai simplă, conţinea doar trăsăturile perfecte, specifice Mamei Divine...

Tip	*Virtute*	*Forţă, talent*	*ZEIŢĂ Cuvinte-cheie*
1	**Răbdare**	Perfecţiune, corectitudine	BAGALAMUKHI Suspendare temporară
2	**Umilinţă**	Dragoste altruistă, se sacrifică pentru alţii	DHUMAVATI Suferinţa karmice non violente
3	Autenticitate, **Fidelitate în comunicare**	Voinţă de a reuşi şi capacitate de acţiune	MATANGI Comunicare convingătoare
4	**Echilibru sufletesc**	**Creativitate, simţ artistic**	TRIPURA SUNDARI Armonie, frumuseţe, fericire
5	**Detaşare**	**Cunoaştere precisă**	BHUVANESHWARI Cunoaştere, expansiunea conştiinţei
6	**Curaj**	Loialitate	CHINNAMASTA eroism, curaj
7	**Cumpătare**	Veselie, optimism, bucurie de a trăi	TARA compasiune, modestie
8	Simplitate	**Putere, curaj**	KALI Fermitate, îndrăzneală
9	**Sârguinţă** (a acţiona just)	**Acceptare, îndurare**	TRIPURA BHAIRAVI Austerităţi, efort conştiincios

Tabelul nr. 1

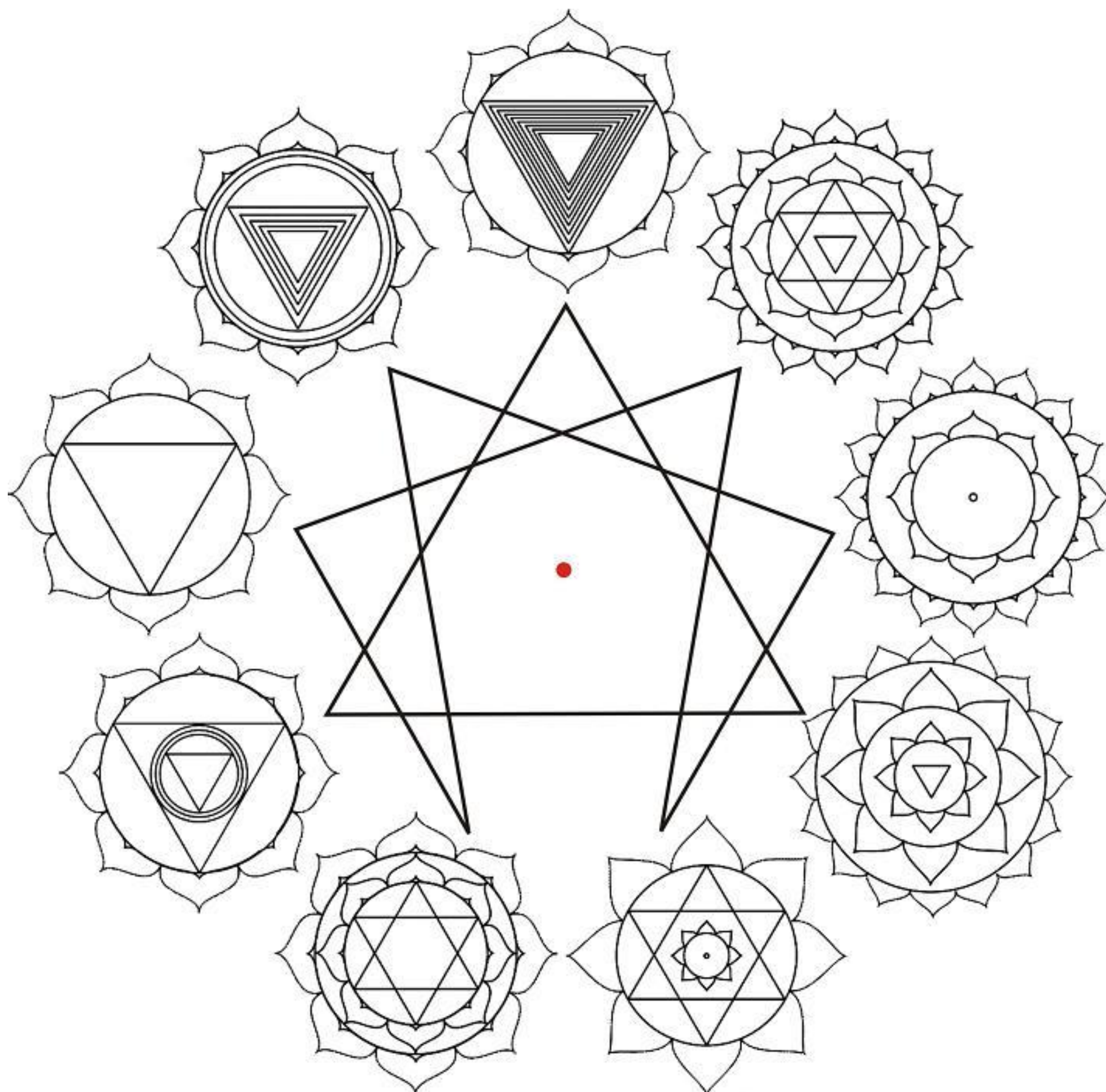
Odată cu încarnarea spiritului, omul respectiv păstrează o rezonanţă naturală cu Zeiţa pe care a slujit-o ca spirit, fiind deseori ajutat de Ea şi manifestând dominant calităţile Ei în viaţa de om.

Astfel, **Maha Vidya este o sursă importantă de autocunoaştere** şi facilitează aflarea drumului cel mai rapid către dezvoltare spirituală. Trebuie doar să ne găsim rezonanţa naturală cu una dintre cele 9 Mame Divine, iar apoi să perseverăm în practica identificării fiinţei noastre cu Marea Ei Personalitate, invocând-O să ne diminueze ego-ul şi să se manifeste cât mai complet prin fiinţa noastră, spre evoluţia noastră spirituală rapidă, gloria lui DUMNEZEU şi folosul întregii lumi...

Personalităţile Zeiţelor nu se limitează la cele câteva date sumare pe care le avem despre Ele, laconice cărţi de vizită. Caracterul lor complex şi nuanţat nu poate fi schiţat doar în tuşe groase. Le vom descoperi mai bine doar rezonând cu sfera Lor de forţă. Atunci fiinţa noastră se va îmbogăţi şi vom avea o tot mai mare libertate de alegere şi acţiune, ca şi Ele.

Scopurile lui DUMNEZEU pot fi atinse în mai multe feluri, de aici şi libertatea spiritelor care Îl slujesc. Nu vom putea cunoaşte adevărata libertate înghesuindu-ne în carapacea micului nostru ego şi a bunului său plac, ci doar expansionându-ne conştiinţa. Oricare Zeiţă ne poate ajuta să ne dilatăm fiinţa în Univers, să ne înfrăţim cu toate fiinţele şi să acţionăm armonios, pentru binele suprem al tuturor.

Abandonarea voinţei ego-ului în faţa Voinţei Divine Atotputernice nu este un semn de slăbiciune, căci ne conferă mai multă putere, libertate, înţelepciune şi fericire. Singura condiţie este rezonanţa reală cu Forţa Cosmică, precum şi dorinţa noastră sinceră de a renunţa la mobilurile egotice...

Graficul corespondenţei dintre Zeiţe şi Eneagramă

MAHA VIDYA ŞI ALTE SISTEME COMPLEXE

Dacă este adevărat că sistemul Eneagramei s-a inspirat din tradiţia Maha Vidya, atunci ne-am putea gândi că aceste 9 Zeiţe corespund unor mari arhetipuri ale universului, la care se aliniază şi alte sisteme complexe, cum ar fi societatea omenească sau planetele din sistemul solar.

Să încercăm o primă asemenea analogie cu funcţiile sociale, folosind unele cuvinte-cheie ale Zeiţelor din Maha Vidya şi păstrând ordinea provenind de la eneagramă.

Iată care ar fi cele 9 domenii esenţiale ale oricărei societăţi umane, pe baza sistemului Maha Vidya:

Conducerea Ţării (subordonând şi serviciile secrete);
Domeniul Sănătăţii Psiho-morale (religie, psihologie, cultură)
Domeniul Transportului şi Comunicaţiilor
Domeniul Dezbaterii Publice (politică, parlament, sondaje de opinie)
Domeniul Educaţiei
Domeniul Situaţiilor de Urgenţă (armata, pompieri)
Domeniul Subzistenţei Naţionale (agricultură, medicină, ecologie)
Domeniul Ordinii Interne (poliţie, justiţie)
Domeniul Muncii, Producţiei şi Dezvoltării (economie, turism, administraţie)

Rezultatul se prezintă în tabelul nr.2.

ZEIŢA	***Cuvânt-cheie***	***Funcţii generale***	***Denumiri actuale***
BAGALAMUKHI	Conducere	Conducerea societăţii	Preşedinte, guvern, primar
DHUMAVATI	Acceptarea suferinţelor	Pregătirea psihologică	Religie, psihologie
MATANGI	Comunicare	Comunicare în societate	Artă, jurnalism, comunicaţii
TRIPURA SUNDARI	Armonie	Armonizarea poziţiilor divergente	Politică, parlament.
BHUVANESHWARI	Cunoaştere	Expansiunea orizontului cunoaşterii	Ştiinţă, educaţie
CHINNAMASTA	Eroism	Reacţie în situaţii de urgenţă	Armata, pompieri
TARA	Milă	Păstrarea condiţiilor de viaţă în limite naturale şi suportabile	Medicină, agricultură, ajutor social, ecologie
KALI	Pedepsire	Păstrarea ordinii interne	Poliţie, justiţie
TRIPURA BHAIRAVI	Efort constant	Climat de muncă, distribuirea sarcinilor şi control	Administraţie, activităţi de muncă

Tabelul nr.2

CONCLUZII

Analogia de mai sus nu îşi propune să dezvolte în cititor o nouă schemă de gândire fixistă, precum sunt regulile astrologiei. Scopul nostru a fost doar acela de a jalona o nouă direcţie de cercetare spirituală, care pleacă de la arhetipurile de cel mai abstract nivel şi ajung să se concretizeze în viaţa omenirii sub forme familiare. Cu alte cuvinte, am vrut să demonstrăm unitatea lumii şi faptul că Divinitatea este prezentă în univers sub cele mai diverse forme şi concepte, uneori greu de detectat de mintea limitată a muritorilor de rând...

Şi, cel mai important, pentru a avea succes în organizarea socială, ar fi foarte necesar să apelăm la Înţelepciunea Divină, care a prevăzut cu mult timp înainte toate problemele cu care ne confruntăm acum (şi dintotdeauna) pe această planetă zbuciumată. Ea ne aşteaptă cu soluţii concrete excelente, dar pe care trebuie să I le cerem, eventual apelând la Marii Săi sfetnici şi ajutoare, Marile Puteri Cosmice ori la Domnul Isus, Guvernatorul sistemului nostru solar...

Situaţia complicată în care se află societatea omenească la ora actuală poate fi explicată prin următoarea anecdotă: „DUMNEZEU a creat în mod magnific tot Universul. Când a terminat, oamenii I-au trimis un mesaj: - *Mulţumim, dar de Pământ avem noi grijă!...*”

2. Conform tradiţiei hinduse, Zeiţa primordială *Shakti* sau *Durga* s-a manifestat iniţial ca 3 *Devi* (Zeiţe), care ulterior s-au multiplicat ajungând la 9. Astfel s-a născut tradiţia Navadurga („*nava*” însemnând 9 în limba sanscrită). Este relevant că cele 3 Zeiţe iniţiale ale tradiţiei Navadurga (Maha-Saraswati, Maha-Lakshmi, Maha-Kali) pot fi recunoscute ca fiind Tara, Tripura Sundari şi Kali, adică tocmai primele Zeiţe din tradiţia paralelă Maha Vidya.

Modul de multiplicare este răspândit în filosofia indiană, şi anume folosind cele 3 *gunas*. Cele 3 *gunas* sunt numite *Sattva*, *Rajas* şi *Tamas*. Ele provin din clasificarea oricărui fenomen, proces, structuri în 3 părţi, calităţi, moduri distincte şi de nedespărţit. Pentru informarea generală, în tabelul nr.3 sunt redate câteva dintre semnificaţiile diferite care pot fi atribuite acestor 3 *gunas*, în funcţie de subiectul analizat.

Rajas	***Sattva***	***Tamas***
Creaţie	Păstrare	Distrugere
Ataşament, agitaţie	Echilibru, armonie	Aversiune, inerţie
Dinamism, putere, pasiune	Lumină, fericire	Încetineală, neimplicare
Polaritate plus, activă +	Polaritate neutră 0	Polaritate minus, pasivă –

Tabelul nr.3

Având la bază aceste noţiuni simple, vom plasa cele 9 Mari Zeităţi feminine în tabelul sintetic nr.4. Fiecare dintre cele 3 ZEIŢE iniţiale, scrise cu majuscule, desemnează un anumit grup, ramificat pe baza celor 3

gunas (simbolizate cu +, 0, -). Scopul acestei aşezări logice este unul didactic.

	Grup activ, +	***Grup armonios, 0***	***Grup teribil, –***
Nivel dinamic, +	Bagalamukhi	Matangi	Chinnamasta
Nivel iniţial, 0	TARA	TRIPURA SUNDARI	KALI
Nivel pasiv, –	Dhumavati	Bhuvaneshwari	Tripura Bhairavi

Tabelul nr. 4

Iată care este logica urmată de clasificarea de mai sus:

Chinnamasta este mai dinamizantă (+) decât Kali. Bhairavi este mai răbdătoare (–) decât Kali. Toate 3 sunt dinamice, teribile, uneori chiar violente (formând grupul distrugător, –). Una din temele comune este TRANSFORMAREA. Chinnamasta: transformarea subită, inimaginabilă. Kali: transformare evolutivă. Bhairavi: transformare lentă, asumată, previzibilă.

Matangi este mai comunicativă (+) decât Sundari. Bhuvaneshwari este mai detaşată (–) decât Sundari. Toate 3 sunt nonconflictuale, armonioase (formând grupul armonios, 0). Una din temele comune este ARMONIA. Matangi: armonizare între oameni prin comunicare. Sundari: armonia din natură. Bhuvaneshwari: armonia ideilor.

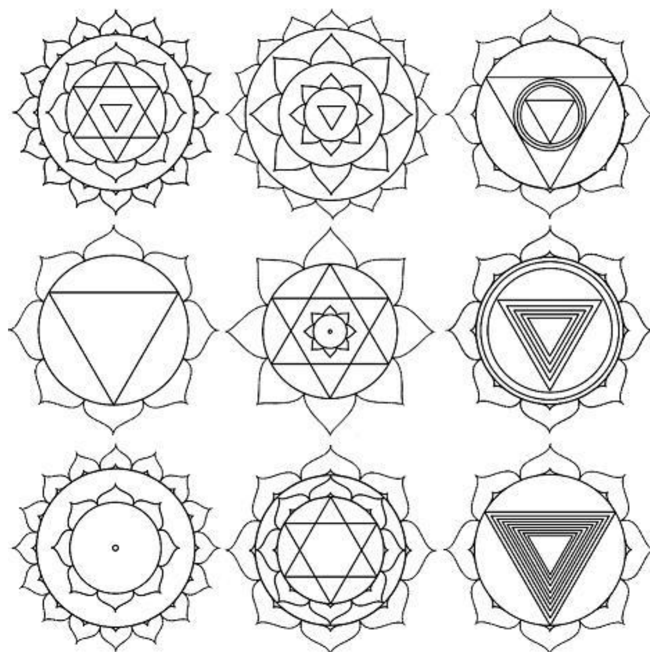
Bagalamukhi are controlul (+). Dhumavati este supusă (–). Împreună cu Tara fac parte din grupul activ (+). Una din temele comune grupului este CONTROLUL. Dhumavati: acceptare, supunere la evenimentele implacabile. Bagalamukhi: control deplin, libertate de alegere şi acţiune. Tara: intervine ocazional, schimbând şi controlând discret cursul evenimentelor.

Perspectivele Zeiţelor sunt deseori diferite, dar complementare, ascultându-se una pe alta şi toate ascultându-L pe DUMNEZEU în luarea unor decizii înţelepte. Iată un posibil exemplu: în privinţa populaţiei, Dhumavati ar fi favorabilă înmulţirii fiinţelor, ca mijloc de ardere a karmei acumulate de spirit; Bagalamukhi ar prefera controlul populaţiei în limite rezonabile; Tara se preocupă ca fiinţele, cele care sunt sau vor fi, să aibă condiţii suficiente de trai şi dezvoltare.

Un alt scop al tabelului ar fi acela de a justifica, încă o dată, de ce sunt 9 - şi nu 10! - aspecte fundamentale ale Creaţiei manifestate (Mame Divine, Zeiţe Cosmice, Shakti), lucru explicabil plecând de la cele 3 *gunas* aflate la baza creaţiei şi evoluţiei naturii, cărora filosofiile antice hinduse (Veda, Samkhya) le acordă o atât de mare importanţă.

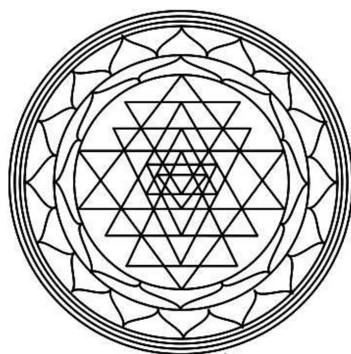
MAHA VIDYA ŞI GEOMETRIA SACRĂ

Să analizăm tiparele generale care guvernează yantrele Marilor Puteri Cosmice Feminine. Dintr-o privire, ne putem da seama că ele **sunt generate pe baza cifrelor 2, 3 şi 8**.

Familia yantrelor Marilor Puteri Cosmice Feminine

Cifra 2 corespunde celor două forţe complementare în Univers, numite Yin şi Yang, feminin şi masculin, negativ şi pozitiv, pasiv şi activ etc. Cu ajutorul ei se multiplică celelalte două cifre amintite, 3 (triunghiul) şi 8 (petalele). Astfel, 3 dublat devine 6 (hexagonul stelat), iar 8 dublat devine 16.

Yantra Zeiţei TRIPURA SUNDARI (Sri Yantra)

Cele 9 yantre se conformează regulilor de mai sus. În schimb, yantra lui Tripura Sundari este diferită, fiind soluţia unei probleme de geometrie complicate, aşa cum am detaliat în capitolul dedicat acestei Zeiţe Cosmice. Această yantră este mai complexă, destinată chiar iniţiaţilor în geo-

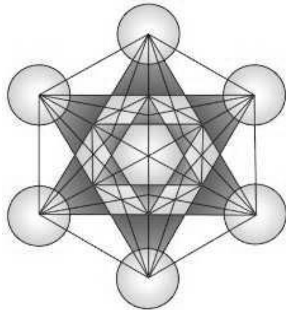
metrie, deci se plasează în afara tiparelor mai simple urmate de celelalte yantre. Acesta este un alt argument în favoarea ideii susţinute în carte, anume că Tripura Sundari este un alt nume pentru Kamalatmika, Marea Zeiţă a armoniei universale, iar yantra primeia este o variantă mai elaborată. Nu întâmplător în centrul yantrei sunt 9 triunghiuri, tot atâtea câte Mari Principii sau Zeiţe.

Să adâncim acum semnificaţia ezoterică a cifrelor 2, 3 şi 8. De ce au fost ele alese pentru a genera yantrele?

COSMOSUL

TRIUNGHIUL ECHILATERAL este o formă geometrică fundamentală des folosită în yantre. Dar el este proiecţia pe hârtie a unui TETRAEDRU REGULAT tridimensional. Deci, în spaţiu, fundamental este tetraedrul, având 4 vârfuri. Atunci când un tetraedru cu vârful în sus (Yang) se întrepătrunde cu un tetraedru cu vârful în jos (Yin) - pentru echilibrare - se obţine o figură complexă numită „cubul lui Metatron” (cele 8 vârfuri schiţează un cub) sau „MerKaBa”. Proiecţia sa bidimensională este un hexagon stelat, cum apare desenat în yantre.

Ca o primă concluzie, triunghiul şi hexagonul sunt simboluri bidimensionale, simplificate ale „cubului lui Metatron”.

Cubul lui Metatron sau MerKaBa
(intersecţia în spaţiu a două tetraedre regulate)

CERCUL este o altă figură geometrică nelipsită din alcătuirea yantrelor. Semnificaţiile sale pot fi multiple, dar vom lua în analiză doar cea înlănţuită logic de „cubul lui Metatron”.

Celebrul savant Nassim Haramein, un inspirat fizician nonconformist, a lansat o serie de teorii foarte interesante care pot explica, pe baza analogiilor, multe taine ale naturii. El susţine că orice fenomen natural are două aspecte complementare simultane. De exemplu, fenomenul expansiunii are drept contrapondere pe cel al contracţiei. Acest lucru pare a fi cât se poate de natural pentru cei familiarizaţi cu filosofia sau fizica. Să ne amintim de la fizică faptul că emisia oscilaţiilor dintr-un focar punctual se face pe un front de undă sferic. De exemplu, dacă aruncăm o piatră într-un lac, putem vedea undele circulare care pleacă din locul de impact. În toate mediile fizice, vibraţiile se răspândesc de jur-împrejur, sub

formă de sferă. Prin urmare, CERCUL este simbolul bidimensional al expansiunii spaţiale şi, prin extrapolare, al macro-cosmosului.

Complementar, expasiunea provoacă şi un fenomen de contracţie, mai greu de recunoscut. Folosind analogii inedite, Nassim Haramein demonstrează că forma sub care se desfăşoară această contracţie este cea a „cubului lui Metatron”. Prin urmare, HEXAGONUL ar fi simbolul bidimensional al contracţiei spaţiale şi, prin extrapolare, al micro-cosmosului. De exemplu, apa pură cazând din nori se contractă sub forma cristalelor hexagonale ale fulgilor de zăpadă.

Împreună, cercul şi hexagonul (sau triunghiul) sunt simboluri ale cosmosului, în extinderea sa spre infinitul mare şi, respectiv, spre infinitul mic.

MAI MULTE DIMENSIUNI

În privinţa celor 8 (sau 16) petale care ornează yantrele, explicaţia este, după părerea noastră, următoarea.

Pentru început, trebuie să facem o mică incursiune în matematicile superioare. În domeniul numit structuri algebrice, o **algebră normată** A este o structură de numere în care este posibilă diviziunea (operaţia de împărţire) [*Există doar un număr a şi doar un număr b care să verifice condiţiile* $x = a \cdot y$ *şi* $y = b \cdot x$*, pentru orice x, y din A*] şi în care modulul produsului a două numere este egal cu produsul modulelor celor două numere [$|x| \cdot |y| = |x \cdot y|$*, pentru orice x, y din A*]. Conform teoremei lui Hurwitz, sunt posibile numai 4 astfel de algebre normate şi anume:

N = 1, numerele **reale**, de forma a;

N = 2, numerele **complexe**, de forma $a+bi$, unde $i^2 = -1$;

N = 4, **cuaternioni**, de forma $a+bi+cj+dk$. Aici putem recunoaşte un număr hipercomplex alcătuit dintr-un scalar şi un vector tridimensional;

N = 8, **octonioni**. Este o extrapolare a cuaternionilor, în care vectorul are 7 dimensiuni.

Acest ultim tip de algebră, cu N = 8, satisface cel mai bine anumite condiţii de supersimetrie, fiind de aceea preferat în mod obiectiv pentru a descrie realitatea din punct de vedere matematic.

Adepţii teoriei superstringurilor (o teorie revoluţionară în fizica modernă) validează rezultatul de mai sus, susţinând că universul are 10 sau 11 dimensiuni, după cum urmează:

\+ cele 8 dimensiuni rezultate din algebră;

\+ timpul;

\+ dimensiunea specifică stringului (o ipotetică „coardă” de mărime infinitezimală, în valoare de 10^{-33} cm);

\+ eventual o dimensiune specifică gravitaţiei.

În concluzie, este un lucru deja admis teoretic de savanţi că spaţiul are mai mult de 3 dimensiuni spaţiale, cele denumite în mod familiar *lungime*, *lăţime* şi *înălţime*. Şi în filosofia indiană se postulează faptul că universul are mai multe paliere de vibraţie, sau „lumi”, şi anume lumea

fizică (cu cele 3 dimensiuni spaţiale), lumea astrală şi lumea cauzală. Numărul 8 face astfel legătura între înţelepciunea antică şi ultimele descoperiri ştiinţifice relative la stratificarea spaţiului. Să ne mai amintim că, şi în clasicul Feng-shui chinezesc, spaţiul este ordonat după un octogon, ceea ce sugerează că spaţiul ar avea 8 dimensiuni. Deci numărul 8 este simbolul multiversului, al universului multidimensional.

Cele 8 (sau 16) petale desenate pe yantre semnifică acţiunea omniprezentă a Marilor Zeiţe în toate lumile create, vizibile şi invizibile.

Cele 8 petale pot fi explicate şi pe baza teoriei *tattve*-lor indiene, adică a celor 5 elemente esenţiale ale Universului: pământ, apă, aer, foc şi Akasha. Opt este simbolul celor 4 elemente în polarităţile Yin şi Yang, iar cercul este simbolul chintesenţei, al cincilea element (Akasha), din care s-au născut celelalte 4.

Cum de au ştiut diferiţii creatori ai yantrelor să respecte aceleaşi tipare la desenarea simbolică a Marilor Zeiţe? Cel mai probabil este că yantrele le-au fost revelate, nu sunt o simplă creaţie a imaginaţiei lor sau rezultatul imitării altor desene similare. O asemenea sarcină religioasă importantă nu se putea lăsa la discreţia inspiraţiei vreunui artist plastic. Desigur, există aspecte specifice fiecărei yantre care încă rămân să fie descifrate. Dar, măcar din detaliile deja decodificate mai sus, putem înţelege că simbolurile au o semnificaţie perenă şi universală, aşa cum este şi prezenţa Marilor Personificări Divine pe care le reprezintă.

ÎNCHEIERE

Nu ştim ce va rezerva viitorul omenirii. Dacă se vor adeveri scenariile pesimiste, atunci probabil că, din milioanele de cărţi ale lumii, prea puţine vor mai avea o reală utilitate peste ani de zile. Vor rămâne în atenţia publică doar acele informaţii cu valoare practică. Ştiinţa Maha Vidya va face parte cu siguranţă dintre ele, oferind o metodă simplă de a invoca şi primi diverse haruri, ajutoare şi intuiţii indispensabile. Marile Puteri Cosmice sunt eterne, ele au influenţat viaţa pe Pământ timp de milioane de ani şi o vor mai face până la sfârşitul lumii. Sunt şi vor fi de actualitate.

Credem că omenirea viitoare nu se va putea dispensa de ajutorul Cerului, aşa cum, din păcate, o face acum, cu inconştienţă. Viaţa de atunci va fi garantată doar de credinţa practică în Divinitate şi Îngerii Săi. De aceea, lectura acestui eseu despre Mama Divină va fi de mare folos spiritual nu numai cititorilor de acum, ci şi copiilor lor, mai ales dacă vor încerca să verifice personal adevărurile scrise aici.

Pe cei care se vor încumeta să pună în practică, cu discernământ, indicaţiile metodice prezentate de-a lungul acestei cărţi îi asigur că vor avea

beneficii spirituale de pe urma lor. Această certitudine se bazează pe intuiţia personală, dar şi pe mărturiile incontestabile ale înţelepţilor care au trăit experienţe extraordinare legate de aceste entităţi superioare benefice. Zeităţile sunt acolo mereu pentru toţi cei care aspiră sincer să le ia drept mentor.

Vă doresc mult succes pe calea spirituală!

Răzvan-Alexandru Petre,
Braşov, 3 august 2011